

Sihelník

Číslo 2/2017

Ročník XIX.

Bezplatné

Obecné noviny občanov a rodákov obce Sihelné

KRÍŽ NEMOŽNO VYMAZAŤ ZO ŽIVOTA

ĽUDIA UŽ SKUTOČNE NEVEDIA, ČO VYMÝŠLAŤ OD DOBROTÝ.

To mi napadlo hneď pri zachytení informácie o počínaní jedného obchodného reťazca. Na obaloch gréckeho syra výrobca umiestnil veľmi pekný záber panorámy pravoslávnych kostolov s modrými kupolami na gréckom ostrove Santorín. Obchodnému reťazcu evidentne kríž na modrých kupolách veľmi vadili a tak sa rozhodli, že na reklamnom letáku tieto kríže jednoducho vymažú. Odvolávajú sa pritom na náboženskú a politickú neutralitu. Reakcia na tento počin nenechala na seba dlho čakať. Okamžite sa ozvali hlasy pobúrených zákazníkov, politikov či cirkevných predstaviteľov. Hneď sa objavilo niekoľko humor-

ných narážok, kde polícia hľadá stratené kríže, či pozvánka na „slovenský týždeň“ so slovenskou vlajkou bez typického dvojkríža uprostred nášho znaku. Pražský kardinál Dominik Duka poukázal na fakt, že nemožno si svojvoľne vymazávať z fotografií kríže, ktoré na chrámy patria už celé stáročia. A položil aj rečnícku otázku, či máme čakať aj na reálne odstraňovanie krížov z našich chrámov len preto, že to niekomu vadí?

Kríž jednoducho patrí do Európy, je to symbol, na ktorom je postavená celá európska kultúra. Smutne musíme skonštatovať, že je to len dôsledok myslenia dnešných ľudí, ktorí by najradšej kríž odstra-

nili zovšadiaľ. Z chrámov, budov, kopcov, ale hlavne zo svojho života. A to sa jednoducho nedá. Ujst pred krížom je niečo také, ako utekať pred vlastným tieňom. Aj keď sa nám to nepáči, je to tak. Môžeme nad ním neustále frflať a hnevať sa, ale to nám nepomôže. Človek sa tak bude iba utápať vo vlastnej bolesti. Druhá možnosť je prijať to ako neodvratný úděl človeka a s Božou pomocou, podporovaný vierou a s pomocou našich blízkych ho niesť. Aj keď to nie je nič príjemné, práve naopak. Kríž jednoducho nemožno vymazať z nášho života. Ján Pavol II. je vzorom trpezlivosti pri nesení krížov. On ich vedel vždy obetovať za niekoho alebo za niečo.

Svojmu utrpeniu vždy dával nejaký zmysel a cieľ. Jeho utrpenie sa stalo prameňom požehnaní pre mnohých. Sám často zdôrazňoval: „Z kríža sa neschádza, na kríži sa trpí! Ani Ježiš nezliezol z kríža“. Jeho trpezlivosť v bolestiach a chorobách a hlavne obetovanie bolesti na nejaký dobrý úmysel sa stali zdrojom milosti a požehnaní pre tých, za koho to všetko obetoval.

Snahy vymazať kríže z nášho sveta sú prejavom nemúdrosti. Kríž nemožno vymazať zo života. A to je jedno, či sa tu jedná o človeka veriaceho, či neveriaceho. Je súčasťou života každého človeka.

Luboš Šípoš,
správca farnosti

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO ROZHODOVALO

UZNESENIA zo zasadania Obecného zastupiteľstva obce Sihelné (OZ), ktoré sa uskutočnilo 14. 3. 2017 o 16⁰⁰ hodine v zasedačke Obecného úradu Sihelné (OcÚ).

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO

A. Berie na vedomie

1. Polročná správa a vyhodnotenie plánu kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky za obdobie od júna do decembra 2016.
2. Správu z kontroly stavu záväzkov a pohľadávok obce k 31. 12. 2016.

E. Schvaľuje

1. Program rokovania OZ.
2. Odkúpenie pozemkov pod miestne komunikácie v lokalite vyšný koniec.
3. Predloženie ŽoNFP za účelom realizácie projektu „Zvýšenie kapacity Materskej školy“, ktorého ciele sú v súlade s platným územným plánom obce a platným programom rozvoja obce.
- Zabezpečenie realizácie projektu v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci.
- Zabezpečenie finančných prostriedkov na spolufinancovanie realizovaného projektu vo výške rozdielu celkových oprávnených výdavkov projektu a poskytnutého NFP v súlade s podmienkami poskytnutia pomoci.
- Zabezpečenie financovania prípadných neoprávnených výdavkov z rozpočtu obce.
4. Žiadosť pani Pindjakovej Jany, bytom Sihelné 440 o prenájom priestorov Kultúrneho domu v Sihelnom za účelom zriadenia pivárne a kaviarne. Podľa osobitného zreteľa má obec záujem podporovať spoločenský, športový a kultúrny život v obci, žiadateľka ponúka organizovanie rôznych turnajov a podporu obecného športového klubu.
5. Žiadosť pani Skurčákovvej Márie, bytom Sihelné 485 o predĺženie nájomnej zmluvy na tri roky.
6. Žiadosť Folklórneho súboru Sihelček o preplatenie nákladov na regionálnu súťaž „Oravské krpčky“.
7. Žiadosť DHZ Sihelné o organizovanie tanečnej zábavy – majáles.
8. Predloženie Žiadosti o nenávratný finančný príspevok (ŽoNFP) na SO
- názov projektu: Stavebné úpravy Kultúrneho domu v obci Sihelné
- výšku spolufinancovania 5 %
- výšku spolufinancovania projektu zo strany žiadateľa z oprávnených výdavkov: 31 515 €.

Kod Výzvy: OPKZP-P04_SC431_2015-6.

F. Neschvaľuje

1. Projekt Zberný dvor za budovou Cirkevnej základnej školy v Sihelnom.
- Poslanci, ktorí schvaľujú žiadosť na projekt zberný dvor za budovou CZŠ v Sihelnom: Mgr. Lubomíra Nováková, Mgr. Lubomír Luscoň, Vonšák Luboš, Chudjaková Dáša.
- Poslanci, ktorí neschvaľujú žiadosť na projekt zberný dvor za budovou CZŠ v Sihelnom: Marián Staš, Ferníza Jozef, Staš Peter.
- Poslanci, ktorí sa zdržali hlasovania: Bc. Bielak Vladimír, Grobarčík Dušan.
- Projekt nebol schválený nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov.
2. Žiadosť pána Bielaka Miroslava, bytom Sihelné 25 o prenájom priestorov Kultúrneho domu.
3. Žiadosť pána Vonšáka Jozefa, bytom Or. Polhora 1108 o prenájom priestorov Kultúrneho domu.
4. Žiadosť pani Chudiakovvej Jany, bytom Sihelné 407 o prenájom priestorov Kultúrneho domu.
5. Žiadosť Brezoňáka Jozefa, bytom Sihelné 29 o prenájom priestorov Kultúrneho domu v Sihelnom.

G. Ruší

1. Uznesenie F/3 zo zasadania obecného zastupiteľstva zo dňa 10. 2. 2017 ohľadom neschválenia projektu Zberný dvor za budovou CZŠ.

Mgr. Lubomír Piták, starosta obce

UZNESENIE zo zasadania OZ konaného 14. 3. 2017

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO E/2. Schvaľuje

2. Prevod majetku postupom ako prípady hodné osobitného zreteľa z dôvodu dlhodobého užívania pozemku pre: Obec Sihelné, IČO: 00314862, Obec Sihelné v zastúpení: Mgr. Piták Lubomír – starosta obce.
- Podľa § 9a ods. 8 písm. e) zákona č. 258/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení neskorších zákonov v cene 1 € za všetky m².
- CKN parcelu. č. 1483/7 tr. trávnaté porasty o výmere 1337 m².
- CKN parcelu. č. 189/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 7 m².
- CKN parcelu. č. 190/2 trvalé trávnaté porasty o výmere 98 m².
- CKN parcelu. č. 193/4 trvalé trávnaté porasty o výmere 396 m².

CKN parcelu. č. 1519/18 trvalé trávnaté porasty o výmere 233 m².

CKN parcelu. č. 1518/5 orná pôda o výmere 493 m².

Podľa GP č. 46156704-1/2017 vyhotoveného Ing. Tomášom Bukovým.

Mgr. Lubomír Piták, starosta obce

UZNESENIA OZ, ktoré sa uskutočnilo 16. 6. 2017 o 16⁰⁰ hodine v zasedačke OcÚ Sihelné

OBECNÉ ZASTUPITELSTVO

A. Berie na vedomie

1. Hospodárenie a čerpanie rozpočtu Obce Sihelné za rok 2016.
2. Správu o hospodárení Príspevkovej organizácie Obce Sihelné za rok 2016.
3. Stanovisko kontrolóra k záverečnému účtu Obce Sihelné a Príspevkovej organizácie za rok 2016.
4. Prehľad a správy kontrolóra o vykonaných kontrolách za obdobie I. štvrťroka 2017.
5. Majetkové priznanie za rok 2016 starostu obce Sihelné Mgr. Pitáka Lubomíra.
6. Odvolanie pani Chudjakovej Jany, bytom Sihelné 407 a pána Brezoňáka Jozefa, bytom Sihelné 29 voči neschváleniu prenájmu pivničných priestorov v Kultúrnom dome.
7. Žiadosť pani Ingrid Bielakovej, bytom Sihelné 514 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky v školskej jedálni.
8. Žiadosť pani Kekelákovvej Marty, bytom Sihelné 574 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky alebo inej funkcie.
9. Žiadosť pani Vronkovej Márie, bytom Sihelné 593 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky.
10. Žiadosť pani Luscoňovej Daniely, bytom Sihelné 499 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu kuchárky.
11. Žiadosť pani Chudjakovej Kataríny, bytom Sihelné 530 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu kuchárky.
12. Žiadosť pani Mazurákovvej Anny, bytom Sihelné 184 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu kuchárky.
13. Žiadosť pani Romaňákovvej Anny, bytom Sihelné 80 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky.
14. Žiadosť pani Miklušákovvej Márie, bytom Sihelné 366 o prijatie do pracovného pomeru na prácu v rámci projektov zamestnanosti.
15. Žiadosť pani Tokárovej Veroniky, bytom Sihelné 443 o prijatie

do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky.

16. Žiadosť pani Mlynarčíkovvej Daniely, bytom Sihelné 536 o prijatie do pracovného pomeru na prácu akúkoľvek prácu v obci.

17. Žiadosť pani Klušákovvej Kataríny, bytom Sihelné 401 o prijatie do pracovného pomeru na výpomoc v kuchyni.

18. Žiadosť pani Brezoňákovvej Ivety, bytom Sihelné 216 o prijatie do pracovného pomeru na výpomoc v kuchyni.

19. Žiadosť pani Vonšákovvej Jany, bytom Sihelné 546 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu kuchárky v školskej jedálni.

20. Žiadosť pani Kurákovvej Anny, bytom Sihelné 513 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky v školskej jedálni.

21. Žiadosť pani Gabrielovej Žofky, bytom Sihelné 478 o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu pomocnej kuchárky.

22. Žiadosť Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom 214 o montáž bleskozvodov.

23. Žiadosť Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom 214 o oplotenie ihriska pri budove CZŠ v Sihelnom.

24. Žiadosť Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom 214 o zaslanie kolaudačného rozhodnutia na nadstavbu budovy CZŠ v Sihelnom.

25. Žiadosť Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom 214 o preverenie správnosti výpočtu vyúčtovania za teplo za vykurovaciu sezónu 2016/2017.

D. Ukladá:

1. Pozvať na pohovor všetky žiadateľky o prijatie do pracovného pomeru na pozíciu kuchárky do školskej jedálne v Sihelnom na pondelok 26. 6. 2017 o 15⁰⁰ hodine do zasedačky obecného úradu.
2. Osadiť osvetlenie a stĺp k zamedzeniu prejazdu ťažkej techniky pri pánovi Mlynarčíkovi na ceste do Oravského Veselého.
3. Namontovať vodomer na obecný vodovod pre kontrolu spotreby vody, ktorú odoberá OVS.

E. Schvaľuje:

1. Program rokovania OZ.
2. Schvaľuje záverečný účet Obce Sihelné za rok 2016.
3. VZN č. 1/2017 obce Sihelné o spôsobe náhradného zásobovania vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu zúmp na území obce Sihelné.
4. Návrh plánu kontrolnej činnosti na II. polrok 2017.

5. Žiadosť pána Ludmu Jozefa, bytom Sihelné 485/2 o predĺženie nájomnej zmluvy na dva roky.

6. Žiadosť pani Brišákovskej Agnety, bytom Sihelné 308 o pridelenie nájomného bytu podľa poradeníka v bytovej jednotke 485, podľa VZN o bytoch na 2 roky.

7. Otváracie hodiny v prevádzke Caffé bar v Sihelnom.

8. Spoluúčasť obce Sihelné na projekte kompostérov spolu sozdrúžením Babia Hora.

9. Žiadosť DHZ Sihelné o finančný príspevok vo výške 100 € na organizovanie Jánskej Vatri, ktorá sa uskutoční 24. 6. 2017 v sobotu na dolnom ihrisku v Sihelnom.

10. Žiadosť manželov Dušana a Zuzany Grobarčíkových, bytom Sihelné 64 o odpredaj obecného pozemku, ktorý je zapísaný na LV 852 C-KN parc. č. 958/12 o výmere 25 m². Až po predložení vyhotoveného geometrického lánu.

11. Žiadosť vedúcej školskej jedálne o schválenie príspevku na stravovanie pre dôchodcov a osamelých občanov v školskej jedálni od 1. 9. 2017 vo výške 0,70 €.

12. Komisiu na výberové konanie na pozíciu kuchárky do školskej jedálne v zastúpení všetkých poslancov OZ.

13. Opravu časti cesty od kapličky po les na ceste medzi Sihelným a Or. Veselým.

F. Neschvaľuje:

1. Žiadosť Hrubjaka Juraja a Miroslavy Jaňákovskej, bytom Sihelné 328 o prenájom bytu z dôvodu nedostatku bytov. Žiadosť je evidovaná v poradovníku žiadostí bytov.

2. Žiadosť Grobarčíkovskej Lucie a Juchu Vladimíra bytom Sihelné o prenájom bytu z dôvodu nedostatku bytov. Žiadosť je evidovaná v poradovníku žiadostí bytov.

3. Žiadosť manželov Miroslava a Moniky Zboroňovej, bytom Sihelné 552 o odpredaj obecného pozemku, ktorý je zapísaný na LV 611 C-KN parc. č. 711.

4. Žiadosť pani Kozakovej Marty, bytom Sihelné 524 o osvetlenie prístupu k jej rodinnému domu.

G. Ruší:

1. VZN č. 1/2015 obce Sihelné o spôsobe náhradného zásobovania vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu žump na území obce Sihelné.

Mgr. Lubomír
Piták, starosta obce

XXV. FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI POD PILSKOM A BABOU HOROU

SVIATOK GORALOV V SIHELNOM. GORALI Z ORAVY, KYSÚC A POLSKA SA STRETLI V PROGRAME JUBILEJNÝCH 25. FOLKLÓRNYCH SLÁVNOSTÍ POD PILSKOM A BABOU HOROU.

Sviatok tradičnej ľudovej kultúry moderovaný v goralskom nárečí sa uskutočnil 23. júla v areáli Ski Grúniki v Sihelnom.

Festival bol vo svojom programe zameraný najmä na prezentáciu ľudovej hudobnej a tanečnej kultúry slovenských a poľských goralských oblastí.

Začal sa o 12⁰⁰ hodine slávnostnou svätou omšou v amfiteátri.

Folklórny program o 13¹⁵ otvorili deti zo Sihelného, Rabčíc, Rabče a Oravskej Polhory v programe „Pod Piľským vesolo“.

Do sihelnianskej krčmy divákov zaviedol o 14¹⁵ program folklórnych skupín a ľudových hudieb. V programe sa predstavili skupiny: Rabčičanka z Rabčíc, Magura zo Sihelného i Goral zo Suchoj Hory, ľudové hudby Rovňan a Jozefa Jagelku z Rabčíc, Lubomíra Luscoňa a Šelec zo Sihelného.

Od 15⁰⁰ sa na javisku predstavili goralí z Kysúc. Scénický program Pavla Kužmu priblížil hudobnú a tanečnú kultúru susedného regiónu. Pozvanie do programu

Pokračovanie na str. 4

XXV. FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI POD PILSKOM A BABOU HOROU

Dokončenie zo str. 3

prijal detský folklórny súbor Kelčovian z Čadce, folklórny súbor Račan z Oščadnice, folklórne skupiny Svrčina zo Svrčinovca a Ozvena z Čierneho, ľudové hudby Rovňanovci zo Skalitého, Gerátovci z Turzovky a speváčka Helena Záhradníková.

Záver festivalu patril hosťom – folklórnym súborom Wierchy

z poľskej Milowky a Vatra z Tl-máč. Sprievodným programom festivalu bol detský výtvarný stan a výstava fotografií ľudového odevu, ktorú pod názvom „Ej, ženy, ženy“ zapožičalo Krajské osvetové stredisko z Nitry.

Festival pripravil Obecný úrad v Sihelnom a Oravské kultúrne stredisko v Dolnom Kubíne, organizácia v zriaďovateľskej pôsobnosti

Žilinského samosprávneho podporil Fond na podporu ume-
kraj. Z verejných zdrojov ho nia. **Lubomíra Nováková**

Folklór bez hraníc

V nedeľu 4. 6. 2017 sa uskutočnil 7. ročník medzinárodného detského festivalu pod názvom Folklór bez hraníc.

Program začal od pol druhej poobede sprievodom folklórnych súborov z Ústredia obce a pokračoval za základnou školou.

Súčastou podujatia bola aj výstava dobových fotografií umiestnená v jedálni základnej školy.

Našu obec reprezentoval detský folklórny súbor Sihelček so svojím programom Svadba.

– red

DEŇ MATIEK

Dňa 14. 5. 2017 si žiaci materskej a základnej školy pripravili program pre všetky matky.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave programu a všetkým mamičkám prajeme veľa zdravia, šťastia po celý rok.

– red

Svätá omša venovaná úcte svätému Hubertovi

Aj keď počasie nedovolilo poľovníckemu združeniu v prvú septembrovú nedeľu 3. 9. 2017 zorganizovať „Deň k pocte sv. Hubertovi“ pod hoľým nebom v lone prírody, s veľkou vážnosťou a dôstojnosťou sa slúžila sv. omša na slávu Pána ako Stvoriteľa všetkého živého, obetovaná za poľovníkov, z vdaky za všetky dary, čo les a príroda ponúka.

Dôstojný pán farár vyzval všetkých k vzájomnej dôvere a priateľstvu, ktoré každé spoločenstvo ponúka! VÁŽME SI VŠETCI NAŠU KRÁSNU ORAVSKÚ PRÍRO-

DU A SPRÁVAJME SA K NEJ ÚCTIVO, VEĎ TO JE KUS DE-
DIČSTVA, KTORÉ PO NÁS ZO-
STÁVA!

– red

Stavanie mája

*V máji - vie to mladá cháska,
v celom svete kvitne láska.*

romantickejšie tradície, ktoré sa viažu k ročným obdobiam. – red

Máj je mladý voňavý stromček symbolizujúci na jar obnovujúcu sa prírodu. Mesiac máj je obdobím lásky a zrodu nového života.

Opäť sme postavili krásny máj pre všetky dievčatá v našej dedine. Stavali ho mladí požiarnici a celkom sa im darilo. Sprevádzala ich Ľudová hudba Brandýsovcí, Peter Grizák i Sihelček. Takže nálada bola aj napriek chladnému počasiu veselá. Stavanie mája patrí medzi naj-

Stretnutie farností na Pílsku

Ako jeden z návštevníkov podujatia skonštatoval, svätá omša na Písku získava rok čo rok stále väčšiu popularitu medzi ľuďmi.

Tento rok sa veriaci z farností Mútne, Oravské Veselé, Sihelné, ale aj z ďalších iných farností stretli v nedeľu 30. júla na vrchu, ktorý spája všetky tri obce. Priaznivé počasie prilákalo na turistický výstup veľké množstvo ľudí. Odhad

hovorí o počte niečo cez 1000 ľudí. Okrem svätej omše návštevníci podujatia prežili príjemné letné, nedeľné popoludnie na vrchu tohto nášho končiara. Na záver môžeme len skonštatovať, že o rok sa tam istotne veľmi radi vrátíme.

DUCHOVNÁ KYTICA PRE emeritného pomocného biskupa Andreja Imricha

Aj naša farnosť sa chce pripojiť do duchovnej kytice, ktorá bude venovaná emeritnému pomocnému biskupovi Andrejovi Imrichovi, ktorý sa začiatkom roka 2018 dožije požehnaného, okrúhleho jubilea – 70 rokov.

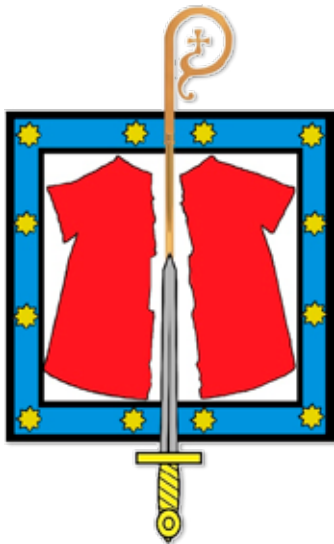
Do duchovnej kytice sa môžeme zapojiť svojimi modlitbami, svätými omšami, dobrými skutkami či obetami...

Myslime na neho vo svojich modlitbách, aby ho Pán i naďalej požehnával svojimi milosťami.

www.farnostsihelne.sk

RELIKVIA SVÄTÉHO MARTINA

V rámci Roku svätého Martina aj naša farnosť mala možnosť 9. augusta 2017 privítať vzácny relikviár, ktorý v sebe okrem relikvie svätého Martina ukrýva ešte niekoľko relikvií ďalších svätcov.

Relikviár sa inšpiruje modelom diecézneho erbu: Tri hviezdy v erbe vyjadrujú kontinuitu s erbom pápeža Pia VI., zakladateľa Spišskej diecézy. Je to zároveň symbol troch archidiakonátov Orava, Liptov, Spiš. Obrisy katedrálnej veže, centrálnej lode a vstupného portálu sú dobre zvýraznené na relikviári. Vrchná časť relikviáru je totožná s krížom na erbe diecézy.

Stredná kartuša s relikviami sv. Martina a sv. Pia V.

v hornej časti kartuše je relikvia sv. Martina, biskupa v Tours (+ 397), patróna spišskej katedrály a diecézy relikviu darovali sestry dominikánky z kláštora Monte Mario v Ríme pridaná relikvia sv. Pia V. pápeža (+1572) (dolná časť strednej kartuše) má za cieľ šíriť úctu dominikánskych svätcov.

Ľavá kartuša s relikviami svätcov, nositeľov mena Valent

v hornej časti je relikvia sv. Valentína, biskupa a mučeníka. Žil v 2. a 3. storočí (+ asi r. 269). Je patrónom zaľúbených. Jeho úcta je živá aj na Spiši. O pôvode tejto úcty kolujú viaceré legendy. V dolnej časti je relikvia sv. Valentína Berrio Ochoa de Aristi. Pôvodne bol dominikánom, pôsobil vo Vietname ako biskup-apostolský vikár. Na príkaz cisára Tu Duca bol r. 1861 statý pre vieru. Blahořečený bol r. 1906, spolu s ďalšími 116-timi mučeníkmi ho svätorečil pápež Ján Pavol II. r. 1988. Obidve relikvie sú darom rehoľných sestier dominikánok z Monte Mario v Ríme.

Pravá kartuša s relikviou bl. Zdenky Schelingovej

panna a mučenica Zdenka (Cecília) Schelingová žila v rokoch 1916 –1955, pochádzala zo Spišskej diecézy, z obce Krivá na Orave. Patrila do Inštitútu milosrdných sestier sv. Kríža, stala sa obetou prenasledovania kresťanov v čase

komunistickej totality v Česko-Slovensku. Zomrela 31. júla 1955 v trnavskej nemocnici na následky mučenia vo väzniciach. dňa 14. septembra 2003 ju blahorečil pápež Ján Pavol II. v Bratislave-Petržalke.

www.farnostsihelne.sk

BLAHOREČENIE TITUSA ZEMANA

Vo februári tohto roku Svätý Otec František vydal dekrét o mučeníctve dona Titusa Zemana, saleziánskeho kňaza, ktorý dokázal žiť Božiu vôľu bez ohľadu na nemilosrdné prenasledovanie zo strany nepriateľov viery a odporcov Boha. V sobotu 30. septembra 2017, budeme v Bratislave sláviť blahorečenie tohto mučeníka za duchovné povolania.

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915 vo Vajnorochoch. Spolu s deviatimi súrodencami prijal dar viery v Boha od svojich rodičov Jána a Agnesy. Titus mal iba desať rokov, keď sa na príhovor Panny Márie uzdravil z vážnej choroby. Vtedy dal Božej Matke sľub: „Stanem sa saleziánskym kňazom.“ A slovo dodržal. Dňa 23. júna 1940 prijal v Turíne ako salezián kňazskú vysviacku. Potom sa vrátil na Slovensko a pôsobil v Bratislave, v Trnave a v Šenkviaciach ako mimoriadne horlivý duchovný syn Dona Bosca. Očiti svedkovia naňho spomínajú ako na Božieho muža: Čo veril a učil, to naplno žil a uskutočňoval.

Je známe, že don Titus bol mužom činu. Nesmieme však zabudnúť, že bol na prvom mieste mužom modlitby. Bolo preňho typické, že v rukách často nosieval breviár alebo ruženec. A keď sa práve s niekým, kto potreboval pomoc, nerozprával, veľa sa modlil. Podľa očitých svedkov sa na Titusovi dalo poznať, keď hovoril s Bohom, či prosil Pannu Máriu za svoje saleziánske a kňazské poslanie. Práve modlitbu a osobnú askézu totiž pokladal za „zlatý poklad“ a skrytý základ všetkých pastoračných aktivít.

V jeho vlastnoručne napísanej žiadosti o kňazskú vysviacku nachádzame tieto slová: „Dúfam, že Najsvätejšia Panna Mária Pomocnica – ktorá bola voči mne vždy veľkodušná svojou pomocou – bude ma chcieť vziať ešte viac pod svoju ochranu, keďže budem zviazaný ešte väčšími putami s Ježišom a s ňou. Nech mi svätý don Bosco pomáha z neba, aby som mohol naplniť moje povinnosti s tou horlivosťou a s tým zápalom, ktorým bol on zapálený.“ Zo slov mladého Titusa priam žiari túžba po duchovnom živote a kňazskej službe. Hĺbka a stálosť jeho odovzdanosti však čoskoro musela prejsť tvrdou skúškou.

Prečo ho mučili? Keď komunisti zatvorili semináre a interno-

vali rehoľníkov, Titus Zeman prišiel s myšlienkou pomôcť seminaristom, aby doštudovali v Turíne a tam prijali kňazskú vysviacku. Chcel ich do Turína sprevádzať osobne. Samozrejme, poznal nebezpečenstvá spojené s prechodom ostro strážených hraníc, ale vyšší cieľ, záchrana kňazských povolaní, mu dodávali silu uskutočniť tento plán – v duchu slov Pána Ježiša v evanjeliu dnešnej nedele: „Kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (Mt 16, 25).

Dvakrát sa prechod cez hranice podaril. Pri treťom pokuse však dona Zemana a ďalších členov výpravy zatkli. Potom ho vypočúvali a mučili. Počas bezmála šesťdesiatich výsluchov ho topili vo výkaloch, spôsobovali mu nepredstaviteľné bolesti, bitkami a kopanckami mu vybili zuby, zlomili kľúčnu kosť aj nosnú prepážku, poškodili sluch. Ponižovali ho, nechali na neho v zime, lámali drogami, vyhrožovali sa mu obesením. Ako vedúceho výpravy napokon Titusa Zemana komunisti dňa 22. februára 1952 odsúdili na 25 rokov väzenia.

V skutočnosti však bolo ich cieľom urobiť z neho muža určeného na likvidáciu. Po takmer trinásti rokoch mučivého väzne-

nia bol v roku 1964 so zničeným zdravím podmienene prepustený. Zostávalo mu len pár rokov života. V civilnom zamestnaní, ako skladník, potom vydával svedectvo Božieho služobníka, ktorý odpustil svojim prenasledovateľom. Don Titus vedome prijal z Božích rúk povolanie mučeníka. Po prepustení na slobodu odmietal hovoriť o zverstvách prenasledovateľov, a modlil sa za nich.

Následky mučenia, ktoré vo väzení podstúpil, spôsobili jeho predčasnú smrť 8. januára 1969. A pri jeho pohrebe z úst tajného provinciála saleziánov, dona Andreja Dermeka, zaznelo toto vyznanie: „Dnes sme tu pochovali mučeníka“. Od tej chvíle sa začala šíriť povest jeho svätosti a mučeníctva.

Bude to v sobotu 30. septembra 2017 na mieste, ktoré mnohí z vás poznajú: tam, kde sv. Ján Pavol II. pred štrnástimi rokmi osobne blahorečil gréckokatolíckeho biskupa Vasilu Hopka a sestru Zdenku Šelingovú.

Miestom trvalého uctievania telesných pozostatkov mučeníka dona Titusa Zemana sa potom stane Kostol Sedembolestnej Panny Márie v jeho rodisku, vo Vajnorochoch. www.farnostsihelne.sk

Kto vlastne bol don Titus Zeman?

je krásne dat lasku

Čo nevidieť bude blahoslavený prvý katolícky kňaz na Slovensku, don Titus Zeman, salezián. Kto vlastne bol? Vzrastom veľký (meral iba 173 centimetrov), ale bol plný dynamiky. Hužva! Športovec! Rodičia doň vštepili pracovitost, čestnosť, obetavosť, schopnosť vzdorovať zlu a nebať sa ho! Nuž a keďže mali desať detí, naučili ich pomáhať si a deliť sa o veci s druhými. V rodine dostal živú skúsenosť, že ho Boh má rád. A čo bolo zvlášť dôležité: už v detstve urobil nesmierne vážne rozhodnutie – brat Pána Boha seriózne, opravdivo.

S týmto základom išiel k saleziánom do Šaštína a tu našiel pokračovanie toho, čo našiel doma: rodinného ducha, radosť zo života, zbožnosť i nadšenie za dobré veci. Titus vedel vytvárať hlboké priateľstvá. Prírodné i duchovné dary rozvíjal a zo „živého“ chlapca sa stával múdry a odvážny muž, ktorý vedel, čo chce. Takže v dospelom veku ho vidíme ako muža pevnej vôle, krásneho charakteru, iskrivej radosti, pokorného správania, so širokým rozhľadom.

Ako rehoľník, salezián nerobil kompromisy so svetom. Plnil si povinnosti a bol rád me-

dzi mladými ľuďmi. Vedel vtipne komunikovať a kde sa objavil, potiahol situáciu do radosti. U ľudí bol obľúbený, lebo bol aj veľkodušný a štedrý. Vydával svedectvo, že by zasväteným je nádherné. Svoje kňazstvo bral úprimne. Pochopil, že v podstate kňazstva je obeta. Nebál sa postaviť na odpor zlu v akejkoľvek forme. Nikdy neutekal pred nepriateľmi, ba ocitol sa v prvej línii. Áno, bol šťastný kňaz a to šťastie žičil aj iným. Preto ku kňazstvu povzbudzoval aj iných – slovom i životom. A saleziánskym bohoslovcom pomáhal, aby mohli utiecť cez

hranice, dokončiť svoje štúdiá a stať sa kňazmi. Tak zachránil okolo 30 kňazských povolaní.

Čo bolo pre Titusa najcharakteristickejšie? Fakt, vlastnosť, že vždy dával seba. Ako by mal dohodu s Pánom: „Zober si zo mňa a daj iným!“ Titus štyrikrát prešiel hranice a mohol zostať v Taliansku, ale on sa vrátil po ostatných. Dokonca pri tej nešťastnej tretej výprave by bol dokázal preplávať aj tú Moravu, ale zostal s ostatnými. Chcel im byť na pomoc! I počas vyšetrovania zobral všetko na seba: „Ja som vinný, oni nie...“ Vo väzení pra-

coval nad 100%, aby daroval chlieb tým, ktorí nevládali. A sám pritom vážil iba 50 kíľ!

Titusova svätosť sa zrodila u saleziánov, ale nie je len pre saleziánov. Je to dar pre celú Cirkev. Upozornil nás, aký úžasný dar je povolanie – Boží plán pre život človeka. A sám zostal verný svojmu povolaniu. Nezradil! Vydržal v dobrom až do konca. I za cenu mučenia. Don Bosco odporúčal žiť heslo: „Tu som, ide ja!“ Don Titus Zeman ho vo svojom živote naplnil. Jeho blahorečenie bude historická udalosť, oplatí sa byť pri tom. **Jozef Luscon**

Letný tábor na Ústí

V dňoch 7. 8 – 10. 8. 2017 sa uskutočnil v našej farnosti letný tábor pre deti do 15 rokov. Tábor sa konal v Ústí nad priehradou v Oravskom centre mládeže v blízkosti Oravskej priehrady.

Program tábora pripravilo 9 animátorov pre 40 detí. Každý deň sme mali sv. omšu či už v kaplnke, ktorá bola súčasťou OCM alebo v Trstenej, kde sme sa boli v prvý deň prejsť. Celý program bol sprevádzaný množstvom aktivít vrátane lanovej dráhy, ktorá bola výnimočnou skúsenosťou a skúškou odvahy pre deti. Začínali sme rannou rozčvičkou a naučili sme deti rôzne eRko tance. Opekanie klobás, prechádzky, diskotéka, nočná hra a ďalšie ak-

cie umožnili deťom priestor pre vzájomnú komunikáciu, spoznávanie sa, spoločnú zábavu ako aj čas na spoločnú modlitbu. V posledný deň hľadali deti „poklad“, kde viedla náročná cesta, ktorú museli všetci zvládnuť splnením viacerých aktivít. Nájdením kľúčov sa otvorila truhlica plná sladkostí a cien, ktorým sa deti veľmi potešili. Veľká vďaka patrí našim sponzorom aj vďaka ktorým, veríme, budú mať všetky deti krásne spomienky a zážitky.

Púť na Spišskú Kapitulu

Okrem toho že rok 2017 sa zapíše do histórie ako jubilejný rok v spojení s udalosťami vo Fatime – 100 rokov od Fatimských zjavení, popri tom je pre našu diecézu výnimočným rokom aj v inej súvislosti.

V novembri 2016 sme si pripomenuli 1700 rokov od narodenia patróna našej diecézy, svätého Martina. V novembri 2017 si zas pripomínáme 1620 rokov od smrti tohto vynikajúceho svätca. Preto si naša diecéza uctieva tohto svätca aj v rámci Jubilejného roka svätého Martina.

Počas tohto roka si chceme svätého Martina pripomínať rôznymi podujatiami a púťami. Aj naša farnosť sa 1. apríla zúčastnila púte na Spišskú Kapitulu, aby sme si aj takto pripomenuli a uctili tohto

svätca. Cestou sme sa zastavili v Levoči v Bazilike svätého Jakuba, následne sme strávili príjemné okamihy na Mariánskej hore. Ďalšie naše kroky viedli na Spišskú Kapitulu, kde hlavným bodom programu bola svätá omša v Katedrále svätého Martina. Prehliadka Biskupského úradu a Kňazského seminára bolo doplnenie nášho sobotňajšieho programu. Posilnený duchovným programom, ako aj príjemným slnečným dňom sme sa večer síce unavení, ale vnútorne povzbudení vrátili domov.

VIAC fotografií aj video z podujatia nájdete na:
www.farnostsihelne.sk

Miništrantský tábor

Titus na Orave. Neberme to doslova, ale trochu obrazne. Naši miništranti sa totiž zúčastnili na duchovno-rekreačnom pobyte, na ktorom sa oboznámili so životom dona Titusa Zemana.

Miestom konania bola malebná oravská dedinka Rabčice, učupená pod Babou Horou a program zabezpečovali Jožko Luscoň a pán farár Šipoš. Prednášky o donovi Titusovi Zemanovi chlapcov zaujali a ako sa niektorí vyjadrili: „O tejto etape dejín vela toho nevieme.“ Miništrantov zaujalo aj to, že v Rabči, v našej farnosti pôsobil v šesťdesiatich rokoch 20. storočia salezián don Čakánek. Účinkoval tu ako kaplán a ich babky a dedovia si naň ešte spomínajú. Bol horlivý a rozdával im náboženské knihy. Ale čo ani starkí o osude tohto duchovného nevedeli, bola skutočnosť, že za „komoušov“ si to tiež odsedel v base pekných pár rokov.

V programe bol aj prechod cez rieku Moravu, ktorý sa uskutočnil v rieke neďaleko Hviezdoslavovej hájovne, kde Hviezdoslav napísal Hájnikovu ženu. Vzhľadom na obrovskú horúčavu bol však tento prechod riekou vítaným občerstvením. Nuž a ako to na takýchto duchovných obnovách býva, program doplnili témy okolo modlitby, svätej omše i svätosti. A záujem o Titusa prejavila aj riaditeľka našej Cirkevnej školy, ktorá sa prišla na svojich žiakov pozrieť. Takže v témach o don Zemanovi by sa na Orave malo pokračovať aj po skončení prázdnin. Pozdravuje vás jeden z účastníkov obnovy, don Luscoň.

Putovanie do Fatimy

Z príležitosti 100. výročia zjavení Panny Márie vo Fatime sme sa rozhodli navštíviť toto krásne a výnimočné miesto.

Púť sa konala v dňoch 5. – 12. júna 2017 a bola kombinovaná leteckou i autobusovou dopravou. Keď sme navštívili mestečko Fatima, prešli sme miesta zjavení Panny Márie i anjela trom pastierikom. Pozreli sme si múzeum (Fatimskú klenotnicu), dom sestry Lucie a prešli sme krížovou

cestou. Cestou sme sa zastavili na ďalších mariánskych miestach, ako napríklad Garabandal, Lurdy či La Salette. Zvlášť miesto, kde sa Panna Mária zjavila ako plačúca – v La Salette, ohúrilo pútnikov najmä tým, že sa nachádza vysoko v horách (1800 m.n.m.). V závere našej púte sme navštívili hrob sv. Františka Saleského a sv. Františky de Chantal v krásnom francúzskom meste Annecy. Z tejto púte si odnášame krásne spomienky a pekný duchovný zážitok.

Púť v Krakove

Aj keď už neprežívame rok Božieho milosrdenstva, téma odpustenia a milosrdenstva je medzi ľuďmi veľmi živá a obľúbená.

Aj preto sa v sobotu 6. mája 2017 v Sanktuárii Božieho milosrdenstva v Krakove na 13. rozhlasovej púti rádia Lumen zišlo podľa odhadov približne 20 000 pútnikov zo Slovenska. Z našej farnosti sa púte zúčastnilo takmer 100 pútnikov. Motto púte sa nieslo v duchu 100. výročia Fatimského zjavenia: Fatimské posolstvo a Božie milosrdenstvo – pokánie, výzva a posol-

stvo pre dnešný svet. Hlavným celebrantom a kazateľom bol Spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka. Stredobodom programu bola svätá omša spojená s eucharistickou adoráciou. Okrem duchovného programu, modlitieb a prednášok voľné chvíle pútnikom spestril koncert gospelovej skupiny Slnovrat z Bardejova.

www.farnostsihelne.sk

Okresná súťaž dobrovoľných hasičských zborov

Dňa 14. 5. 2017 sa v Námestove konala súťaž dobrovoľných hasičov. Zúčastnili sa jej aj zástupcovia troch našich družstiev, žien,

mužov a starších mužov. **Najlepšie sa umiestnili starší muži, ktorí získali 3. miesto.** Všetkým za reprezentáciu ďakujeme.

Hasičský deň

Dňa 24. 6. 2017, sa vo Veličnej konalo územné kolo hasičskej súťaže mladých dobrovoľných hasičov Plameň 2017.

Súťaže sa zúčastnilo 43 družstiev s takmer štyristo súťažiacimi. Aj našu obec reprezentovali najmladší požiarnici, ktorí sa držali statočne.

Po skončení súťaže svoje zručnosti predvedli pred domácimi divákmi na tradičnom pálení jánovej vaty.

Za reprezentáciu a prípravu podujatia patrí všetkým hasičom veľké poďakovanie. – red

ČO NÁS ČAKÁ?

14. 9. ODPUST
– Povýšenie
sv. kríža
26. 10. Deň dôchodcov
16. 12. Vianočné trhy

INFORMUJTE

Podnikatelia, živnostníci,
spoluobčania!

Chcete dať o sebe vedieť?

Chcete informovať o svojich aktivitách? Využite bezplatnú inzerciu v našich novinách. Oznam, inzerát treba zaslať starostovi obce. Vaše ponuky, inzeráty budú uverejnené v ďalšom čísle Sihelníka.

PÍŠTE

Prispievať do Sihelníka môže každý občan.

Príspevky prosíme zasielať na:
lubkan@centrum.sk.

Tešíme sa na Vaše príspevky. – RR

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 2/2017

Školský spravodaj

Blahoželáme – náš časopis zas obhájil svoju kvalitu

Na fotografii Ing. Lýdia Vojtaššáková, Juraj Lukáč a naše žurnalistky: zľava šéfredaktorka Erika Vonšáková, Lucia Pientáková, Natália Fernézová a Žaneta Mazuráková

V 14. ročníku regionálnej súťaže školských časopisov základ-

ných škôl, ktorú vyhlásila Oravská knižnica Antona Habovštiaka

Úvodník

Všetkých vás srdečne vítam pri čítaní nového časopisu Úsmev. Ja už jeho stránky budem listovať ako stredoškôlačka. Deväť rokov prebehlo ako voda, no stále mám v hlave spomienky na základnú školu. Občas to bolo trápenie – písomky, skúšanie, ale predsa tých pekných a zábavných spomienok bolo viac. Všetko to sme sa vám vždy snažili priblížiť prostredníctvom nášho školského časopisu a inak to nie je ani v tomto čísle. Dozviete sa o našich exkurziách, nebude chýbať rubrika na pokračovanie o včelách, prinesieme vám krátky rozhovor s našou úspešnou žiačkou Ninkou Kolčákovou, predstavíme úspešné literárne práce našich žiakov a všetko to zakončíme humorom a osemsmerečkou. Verím, že si každý príde na svoje. Na záver želim časopisu veľa úspechov a úsmevu pri jeho tvorbe.

Verím, že i naďalej sa mu bude dariť a bude skvelý.

Vaša bývala šéfredaktorka Erika Vonšáková.

usmevczs@gmail.com

ka v Dolnom Kubíne v spolupráci s mediálnymi partnermi Petit Press, a. s. a MY – Oravské noviny získal 2. miesto.

Náš časopis hodnotila porota v zložení: Ing. Lýdia Vojtaššáková – šéfredaktorka týždenníka MY – Oravské noviny; Peter Huba – riaditeľ Oravskej knižnice A. Habovštiaka, autor odbornej literatúry a beletrie; Juraj Lukáč – grafik a polygraf.

– red

ROK SVÄTÉHO MARTINA

Dňa 12. novembra 2017 nám skončí jubilejný rok svätého Martina. Každý mesiac tohto roku využívame naplno a svedomito plníme aktivity spojené s týmto sviatkom.

hrali na scenáristov, kameramanov a knihovníkov. V máji sme

Dozvedáme sa tak mnohé zaujímavosti z jeho života, cibrim si svoju fantáziu a zručnosti. Posledné dva mesiace minulého školského roka sme sa zahrali na scenáristov, kameramanov a knihovníkov. V máji sme

totiž o živote svätca natáčali videá. Vyskúšali sme si tak úlohy hercov. Povieť vám, nie vždy to bolo jednoduché, no zažili sme kopec zábavy. Prvotnú trému, obavy a strach vystriedala radosť a niekedy aj smiech z toho, čo sme natočili, zostrihali a čo nakoniec vzniklo. V júni sme tvorili leporelo a starší žiaci prezentácie zo života Martina. Videá, prezentácie a naše knižné výtvary si

môžete pozrieť na stránke našej školy.

Pred nami sú ešte dva mesiace. Samozrejme i tie využijeme naplno. V septembri budeme vyrábať komiksy a v októbri plagát. Na komiksy sa deti veľmi tešia. Väčšina totiž rada kreslí. A tým menej šikovným radi pomôžu ich spolužiaci. Takéto aktivity nás učia aj

ku spolupráci, ku pomoci bližnému a upevňujú náš triedny kolektív. Rok svätého Martina naša škola vlni v jeseni začala exkurziou na Spišskú Kapitulu. Tu si piataci a šiestaci pozreli Katedrálu sv. Martina a iné dominanty Spiša. Takouto exkurziou plánujeme tento rok aj ukončiť.

Viktória Ďubašáková, 6.A

Neberte nám boulderku

Šport je pre človeka dôležitý. Bez športu a nedostatku pohybu by sme boli celkom zhrbení a po svete by behalo niekoľko miliárd „zdeformovaných“ ľudí.

Pokračovanie na str. 2

Neberte nám boulderku

Dokončenie zo str. 1

Poznáme niekoľko druhov športu. Extrémne, vodné, letecké... Medzi extrémne športy patrí aj lezenie. Je to druh pohybu pomocou nôh a rúk na zdolanie strmej prekážky. Lezenie si ľudia často mýlia s horolezectvom. Rozdiel medzi týmito dvoma športmi je, že horolezectvo je vykonávané v prírodnom prostredí, zatiaľ čo lezenie je určené pre športové haly. Lezeckému športu sa majú možnosť už dva

roky venovať aj žiaci z našej školy i nadšenci z blízkeho okolia. V škole máme totiž dve lezecké steny. O jednej z nich, boulderke, sme vás informovali v poslednom čísle nášho časopisu. Bola postavená vo februári. Práve tá začala vadiť a prekážať našim futbalistom. Vraj je nebezpečná pri ich hre a môže dôjsť k úrazu. Rozhodli sa preto spísať petíciu za jej odstránenie. Skúsme sa nad tým, aspoň v tomto článku, spoločne zamyslieť. Táto stena sa

nachádza v športovej hale. ŠPORTOVEJ. To znamená, že je určená na rôzne športy. Ti, čo hrajú napríklad basketbal, volejbal, prípadne sa venujú iným disciplinám by tiež mohli namietkať, že treba odstrániť futbalové bránky, pretože môže dôjsť k úrazu. Sú tam predsa upevnené napevno, zavadzajú. Myslím, že takýchto netolerantných petícií, ktoré vznikli, predpokladáme, niekde pri piatom pive, by mohli navymýšľať aj iné športujúce skupiny využívajúce halu. Mimochodom, naši futbalisti majú na svoj šport okrem haly dve krásne ihriská.

Na hodinách telesnej výchovy sme mali možnosť hrať futbal, robili sme i iné športové aktivity, no boulderka nikomu nezavadzala, nikto sa o ňu ani len nešuchol. Preto, milí nadšenci futbalu, nestačila by len štipka tolerancie? Keby sa vám podarilo zohnať dostatok podpisov a zrušila by sa stena, posunulo by to našu obec a školu o niekoľko rokov naspäť. Tieto steny nám totiž závidia široko-ďaleko. Najbližšia takáto je v Dolnom Kubíne. Neboli by nadšenci lezenia diskriminovaní, nemali by spísať petíciu?

Žiaci z Lezeckého krúžku

DEŇ V OBJATÍ PANNY MÁRIE

Dňa 27. júna je sviatok Matky ustavičnej pomoci. K nej je zasvätená naša školská kaplnka, preto naša škola vtedy slávi odpust.

Deň sme začali slávením svätej omše. Po nej nám sestra vincentka z Lokce porozprávala o zázračnej medaile Panny Márie. Program pokračoval v škole. S triednymi učiteľkami sme si prečítali o ikone Matky ustavičnej pomoci. Nasledoval krátky kvíz cez školský rozhlas. Tu sme si mohli overiť, akí sme boli pozorní pri spoznávaní ikony. Najlepšie obstáli prváci a 6.B. Žiaci týchto tried získali knihu o fatimských deťoch. Okrem tejto aktivity si žiaci aj pripravovali krát-

ke scénky o pomoci blížnemu. Nechýbala ani návšteva školskej kaplnky, modlitby a prosby k ikone Panny Márie. Domov sme si všetci odnášali malé medailóniky Panny Márie, ktoré nás majú chrániť. V objatí Panny Márie sme školský rok končili, no i začínali. Dňa 8. septembra totiž naša kaplnka slávila 12. výročie posviacky, preto sme mali možnosť pokľaknúť pred vyloženou sviatostou oltárnu a prosiť i Pannu Máriu o pomoc.

Emma Kutláková, 7.B

IKONA Matky ustavičnej pomoci

DEJINY IKONY

Ikona Matky ustavičnej pomoci patrí k najznámejším obrazom Panny Márie na svete. K nej sa obracajú oči mnohých ľudí a vďaka jej príhovoru zažívajú ustavičnú pomoc.

Ikona Matky ustavičnej pomoci je namalovaná na cédrovom dreve rozmerov 53 x 41,5 cm. Dátum a vznik ikony nie je známy. Niektorí jej vznik určujú do 12. storočia. Avšak výskum dosky ikony poukazuje na obdobie medzi rokom 1325

a 1480. Tradícia hovorí, že z ostrova Kréta ju v 15. storočí ukradol istý obchodník a priniesol do Ríma. Po čase ochorel a pred smrťou zveril obraz priateľovi s prosbou, aby ho uložil v niektorom rímskom kostole. Priateľ mu to prisľúbil, ale obraz sa veľmi páčil jeho manželke, a tak sa rozhodol, že si ho ponechá. O nejaký čas zomrel aj on bez toho, aby

splnil daný sľub. Po istom čase sa ich šesťročnej dcérke zjavila Panna Mária, ktorá ju žiadala, aby bol obraz umiestnený v Kostole sv. Matúša, ktorý od roku 1477 spravovali augustiniáni. Po dlhom váhaní jej matky sa tak stalo 27. marca 1499. Odvtedy sa začala verejná úcta Panny Márie s titulom ustavičnej pomoci.

Emma Kutláková, 7.B

SPOZNALI SME zaujímavého človeka

Dňa 19. apríla ku nám prišiel spisovateľ Martin Hunčár. Spolu s manželkou Danielou a dvoma synmi Samuelom a Jakubom žije v Bratislave.

Vyšťudoval Stavebnú fakultu na STU, Biblickú školu v Brne a diaľkovo pastorálnu teológiu vo Švédsku. Je druhým pastorm zboru Slova života Bratislava, vedie vydavateľstvo a zapája sa aj do služby deťom. Nám prišiel porozprávať nielen o svojich knihách, ale aj o iných náboženstvách a vzťahu medzi mužom a ženou, o partnerstve. V prvej časti prednášky sa venoval tretiakom a štvrtákom. Tvorili spolu básničky, divadielko a kreslili. V druhej časti sa venoval starším žiakom. Rozprával o islame a postavení muža a ženy v tomto náboženstve. Porovnával ho s našim náboženstvom. Žiakom priblížil aj tému partnerstva. Vysvetlil rozdielnosť zmýšľania muža a ženy. Zameriaval sa na ich vzájomnú komunikáciu, sex a dôležitosť penazí.

Denisa Špigurová, 6.A

Pán Hunčár sa s nami najskôr rozprával o tvorivosti a kreslení. Pýtal sa nás, či radi tvoríme pekné veci, hráme divadielka a vytvárame básne. Potom nás rozdelil do troch skupín. Prvá skupina boli básnici,

druhá skupina boli maliari a tretia skupina boli herci. Ja som bola v skupine hercov. Nacvičovali sme si divadielko. Bolo o dome na skale a dome na piesku. Hrala som dom na skale. Skala predstavuje dobrý základ. Musela som stáť pevne, pretože keby tento dom nestál pevne, spadol by, ako dom z piesku. Úloha sa mi veľmi páčila. Skúsím byť takou pevnou aj v živote.

Zuzana Vonšáková, 5.A

Pán spisovateľ začal svoje rozprávanie o umení – speváckom, maliarskom, tanečnom, hereckom. To sme si potom mohli vyskúšať naozaj aj my. Niektorí maľovali, iní vymýšľali básničky alebo hrali divadlo. Divadielko ma zaujalo najviac, pretože sme museli zahrať taký pevný dom, ktorý odolá silnej búrke. Aj napriek ťažkej práci, bol náš výsledok pevný. Odolal silnej búrke. No dom z piesku spadol. Tak je to aj s našim životom. Naša usilovnosť, vytrvalosť a stálosť nám priniesie ovocie.

Monika Jurášová, 5.A

„Aké je podľa vás najhoršie auto?“ opýtal sa pán Hunčár de-

Pani riaditeľka privítala pána Hunčára

tí. Väčšina odpovedala, že Žiguli. Druhá otázka znela: „Aké je podľa vás najlepšie auto?“ Takmer všetci sa zhodli, že Ferrari. Potom sme sa od neho dozvedeli príbeh, že raz bol jeden pán, ktorému sa nechcelo pracovať, a tak len tak lajdácky a bez záujmu navrhol auto, z ktorého vzniklo najhoršie auto. No šťastie, že bol aj ujo, ktorému sa chcelo pracovať. S chuťou a záujmom zobral ceruzku a papier a navrhol auto tak, ako len najlepšie vedel. Vzniklo najlepšie auto na svete. A tak by sme mali pracovať aj my. Ako najlepšie vieme.

3.A

Na besedu s pánom Hunčárom sme sa svedomito pripravili. My siedmci sme si vopred prečíta-

li knihu Za bránou Slova, ktorú máme v školskej knižnici. Formou projektu sme túto knihu rozpracovali, spracovali jeho životopis a pripravili pozvánku na túto akciu. Chceli sme tak ostatným žiakom priblížiť, čo ich čaká. Myslím, že sa nám to podarilo. Všetci sa tešili a so záujmom si prezerali aj rozpracované panely o knihe na hlavnej chodbe. Autorova prednáška bola tiež dobrá. Verím, že téma vzťahov zaujala každého nástročného. Na záver sme si mohli kúpiť aj jeho najnovšie knihy. Kto si však knihu nekúpil, nemusí banovať. Môže si ich požičať v školskej knižnici. Tá sa okrem knihy Za bránou Slova rozrástla o tituly Drakozdrap, Tajomný Mithras a Zdravý životný štýl.

Karol Fernéza, 8.B

Kto bol don Titus Zeman

Dňa 30. septembra 2017 bude v Bratislave blahorečený salezián don Titus Zeman.

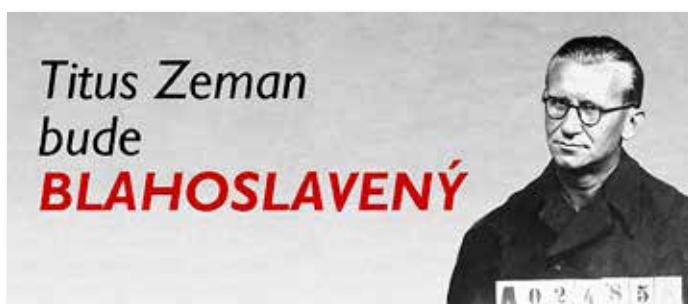
O jeho živote a utrpení, ktoré prežil počas komnizmu nám prišiel porozprávať náš rodák don Jozef Luscoň. Prostredníctvom prezentácie a fotografií sme mali možnosť lepšie tohto saleziána

spoznať. Jozef nám ukázal miesta, na ktorých pôsobil, na ktorých bol väznený. Predstavil ľudí, ktorým pomohol a svedectvá, ktoré hovoria o jeho oddanosti voči Bohu.

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915 vo Vajnorochoch. V detstve býval často chorý. Po tom, ako sa v desiatich rokoch na príhovor Panny Márie Sedembolestnej náhle uzdravil, rozhodol sa stať sa kňazom. Rodina napokon predala malé pole, pomohli aj niektorí dobrodinci a podporovali Titusa počas rokov štúdií na ceste ku kňazstvu.

Dňa 6. augusta 1932 zložil prvé rehoľné sľuby ako salezián. Teológiu študoval v Ríme a v Chieri pri Turíne, kde bol aj vysvätený za kňaza 23. júna 1940. Po návratе do vlasti začal študovať chémiu a prírodné vedy a neskôr vyučoval v rozličných saleziánskych inštitútoch.

Keď v roku 1946 komunisti žiadali odstránenie krížov zo škol-

ských tried, Titus sa ako profesor v Trnave postavil proti. Doplatil na to prepustením. V situácii, kedy štátna moc zatvorila všetky kláštory a rehoľníkov internovali, súdili, a ponižovali, Titus Zeman sa rozhodol zachraňovať mladé duchovné povolania. Na jeseň 1950 dvakrát tajne sprevádzal mladých bohoslovcov cez rieku Moravu a cez Rakúsko do Talianska, aby mohli dokončiť štúdiá teológie a byť vysvätení za kňazov. Pomohol utiecť na slobodu aj niektorým diecéznym kňazom.

Počas tretieho prechodu v apríli 1951 bol Titus Zeman spolu s takmer celou skupinou zatknutý. Obvinenia boli: špionáž a velezrada. Prokurátor žiadala trest smrti,

napokon dostal 25 rokov tvrdého väzenia bezpodmienečne, so stratou občianskych práv.

Titus znášal väzenia 13 dlhých rokov. Bol ťažko mučený, zosmiešňovaný, ponižovaný.

V Jáchymove musel manuálne drviť rádioaktívny urán. V roku 1964 režim Titusa podmienene prepustil na slobodu, no stále bol trápený, sledovaný a robili na ňom aj medicínsky pokus.

Zomrel 8. januára 1969 na následky mučenia a väzenia.

V r. 1991 ho rehabilitačný proces vyhlásil definitívne za nevinného. Saleziáni don Bosca začali v roku 2010 proces jeho blahorečenia.

D. Kutláková, 8.A

Opäť sme ozdobili školu MÁJOM

Stalo sa tradíciou, že deň pred 1. májom ozdobia naši deviataci školu májom. Inak to nebolo ani v minulom školskom roku.

Pod vedením pani učiteľky Pitákovovej sme si akciu dôkladne naplánovali. Chlapci sa postarali o stromček. Cez školský rozhlas sme všetky dievčatá informovali, aby si do školy priniesli stužky, ktorými budú máj zdobiť. Mali sme všetci super náladu, pretože nás pri návšteve tried sprevádzali naši šikovní hudobníci Erika

Vonšáková, Kristián Grobarčík a Žaneta Mazuráková na akordeónoch. Všetky dievčatá musíme naozaj pochváliť. Každá si totiž priniesla krásnu stužku, ktorú priviazala na máj. Ozdobený stromček sme potom s veselým spevom vyniesli von a pripevnili pred budovu školy.

Daniela Vronková, 9.B

Týždeň po anglicky

Prvý májový týždeň niektoré deti v škole strávili netradične. Venovali sa len angličtine. Do školy zavítal Harry, lektor z Anglicka, ktorý nás učil rozprávať v jeho rodnom jazyku.

Na tento jazykový kurz sa mohli prihlásiť žiaci 7. až 9. ročníka.

Väčšina sa naň veľmi tešila. Nadšenie však striedali obavy, či mu budeme rozumieť, či zvládneme, čo bude od nás očakávať. Obavy sa však rozplynuli hneď prvý deň. Lektor Harry bol veľmi príjemný a ústretový. Prvý deň sme sa s ním spoznávali. Navzájom sme sa predstavovali, rozprávali, čo máme radi, a radi robíme. V ten deň sme aj dostali ľahkú úlohu. Mali sme si doniesť fotku z našich prázdnin a odpovedať na otázky, ktoré nám napísal. Ďalší deň bol pre nás hračka. Vedeli sme, čo nás čaká. Každý deň sme sa rozprávali o niečom inom, napríklad o filmoch, koníčkoch, športe. Počas celého týždňa sme sa nemuseli učiť

žiadnu gramatiku a slovíčka sa na nás lepili akosi samy. Pri konverzácií sme mohli používať slovníky a mobily.

Podľa mňa to bol ten najlepší týždeň v škole. Nielenže som spoznala nového človeka, ale aj získala nové skúsenosti. Ani som nevedela, že sa učím, a predsa som na konci týždňa odchádzala zo školy s dobrým pocitom, že som sa viditeľne zlepšila v angličtine. Dosť ma to aj motivovalo venovať sa tomuto jazyku viac a zlepšovať sa v ňom. V piatok, posledný deň, si v ruke každý odnášal certifikát o absolvovaní jazykového kurzu a na jazyku otázku, či bude takáto aktivita aj v budúcom školskom roku. Pevne veríme, že áno.

Diana Kutláková, 8. A

Zapojili sme sa do detského čitateľského maratónu

Na posledný májový deň nám pani učiteľka Kutláková naplánovala exkurziu do Knížnice Antona Habovštiaka v Dolnom Kubíne.

ter Huba. Porozprával nám o knižnici i o svojich knihách, ktoré napísal. Väčšina jeho kníh sú povesti o Orave. Povestiam bola venovaná aj vyučovacia hodina, ktorá nasledovala. Každý sa však na ňu tešil. Bola totiž plná tvorivých úloh a prekvapení. Naše posledné kroky viedli do oddelenia detskej literatúry. Tu si každý prišiel na svoje. Mohli sme si vybrať akékoľvek knihy a čítať si ich. Mňa najviac fascinovala kniha Hniezdočko pre sovičky. Určite by som ju chcela mať vo svojej knižnici.

Popri našom čítaní a listovaní v knihách sme sa všetci zapojili do detského čitateľského maratónu s názvom Čítajme si 2017. Projekt vznikol pred desiatimi rokmi s cieľom pritiahnúť k čítaniu viac detí a zároveň poukázať na význam literatúry pre detského čitateľa. Realizuje sa 6-hodinovým čitateľským maratónom. Krstnou mamou projektu je pani Oľga Feldeková. Každý z nás prečítal krátku báiku a podpísal sa na prezenčnú listinu. Za odmenu sme dostali krásne záložky do kníh a plní zážitkov sa tešíme na ďalšiu návštevu tejto knižnice.

Tamara Vronková, 5.A

V knižnici nás privítal pán riaditeľ Peter Huba a pani Kazimírová

V CHATRČI

Pred pár rokmi valcovala naše kníhkupectvá kniha od Williama Paula Younga Chatrč. Rozpútala veľký čitateľský záujem.

Nielenže vyšlo jej voľné pokračovanie Návrat do chatrče, ale v tomto roku sme sa dočkali aj jej filmového spracovania. Tak ako kniha aj film zaujal a tešil sa veľkej návštevnosti. Jeho premié-

ra sa uskutočnila 3. marca. Dňa 13. apríla mal lokálnu premiéru v Námestove. Strhujúci príbeh otca, ktorý stratí svoju najmladšiu dcéru, dostal film v mesiacoch apríl a máj do top10 najsledovanej-

Učíme sa základy drôtovania

V krajine dávnych remesiel

Naše odhodlanie a chuť tvoriť pekné veci z dreva a z textilu nám priniesli odmenu v podobe víťazstva v poľskej súťaži.

O tomto našom úspechu sme vás informovali v predchádzajúcich číslach nášho časopisu. Finančný príspevok, ktorý sme v nej získali, sme použili na získanie ďalších kreatívnych nápadov. Tie sme získali v Skanzene v Zuberici. 2. júna sme sa totiž ponorili do krajiny remesiel našich predkov.

Pri návšteve múzea v prírode sme sa akoby ocitli v dávnej minulosti. Na jednotlivých zastávkach sme spoznávali výrobu plátna, drotárske remeslo, maľovanie na sklo, prácu s hlinou a iné. Najúžasnejšie na tom všetkom však bolo to, že všetku tú prácu sme si

mohli aj vlastnoručne vyskúšať a hotový výrobok odniesť domov. A tak si väčšina z nás odnášala voňavé sviečky zo včelieho vosku či drôtované dekorácie. Vyskúšali sme si aj maľovanie na sklo a mlátenie cepmi. Zahrali sme sa hry, ktoré sa deti hrali v minulosti a aby nám nebolo smutno za školou aj tú sme navštívili. No v tej však nebola žiadna interaktívna tabuľa a moderné zariadenie. Čakala nás tu trstenica, tabuľka s gríflom a prísna pani učiteľka. Preto sme sa radšej plní nápadov a zážitkov presunuli do tej našej sihelnianskej škôličky.

Karol Vonšák, 9.B

ších filmov v kinách. Príbeh mnohým ľuďom utišil duchovný hlad a odpovedal na odvekú otázku, prečo Boh neurobí nič s bolesťou a zlom tohto sveta.

Mack Phillips za tragických okolností príde o svoju milovanú

dcérku Missy. V stave hlbokého zúfalstva dostáva list, v ktorom ho Boh pozýva na stretnutie presne tam, kde sa tragédia odohrala. Mackov hlboký žiaľ je konfrontovaný s večnosťou a on zrazu prežité utrpenie vníma úplne inak. Láska a odpustenie, náročná cesta zmierenia a milosrdenstvo nakoniec priniesú radosť do duše otca, ktorý sa so stratou dcéry zmieri a vyrovná.

Túto cestu odpustenia, zmierenia a milosrdenstva sme mohli s hlavnou postavou prežívať i my. Predposledný týždeň školského roka totiž mali žiaci 5. – 9. ročníka možnosť spolu s Mackom „nazrieť do chatrče“.

Väčšinu film naozaj oslovil a z kina si odnášali pekné zážitky. Mnohí, hlavne tí starší, konštatovali, že si určite prečítajú aj knihu, aby si myšlienky umocnili.

— red

Maľovanie na sklo

Na návšteve v redakcii

My Oravské noviny sú regionálne noviny, ktoré vychádzajú každý týždeň už vyše 20 rokov. Založili ich manželia Lajmonovci v obývačke obyčajného sídliskového bytu. Na to, ako to celé začalo, sme sa vybrali opýtať súčasnej šéfredaktorky Ing. Lýdie Vojtašákové.

Po vstupe do redakcie novín sídliacej v Tvrdošíne sme ostali mierne zmätení. Väčšina očakávala veľké priestory, kopec špeciálnych tlačiarní a počítačov, ktoré ovláda množstvo ľudí. Miesto toho nás tam čakali iba dve miestnosti, pričom v každej pracovali asi traja ľudia. Po vstupe nás privítala pani Vojtašáková, ktorá nás zoznámila s históriou novín a formou ich tlaču. Prostredníctvom prezentácie nám predstavila prvé tlačiarenské stroje a prvopočiatky tvorby novín. Bola to naozaj mravčia práca, ktorá vyžadovala veľa trpezlivosti a odhodlania. „Naša generácia si už ani nevie predstaviť ťuťkať do písacieho stroja. Dnes sa všetko napíše rýchlo na počítači a ten ti opraví aj chyby. Jedným klikom si to, čo si napísal vytlačíš, prepošleš, kopíruješ“ povedala Natália, žiačka zo Žurnalistického krúžku, ktorý redakciu navštívil.

Súčasná podoba novín siaha až do roku 1994. Samozrejme noviny mapujúce život Oravcov vychádzali aj predtým, no pod iným názvom či v inom formáte. Ich história siaha až do roku 1905.

Anna a Anton Lajmonovci boli prví, ktorí dali dnešným novinám súčasnú podobu. Jedny z prvých novín tlačila tlačiareň v Rabčiciach. Po dvoch mesiacoch sa v kancelárii objavil prvý pomocník, ktorým bol počítač. Začiatkom roka 1995 už na titulnú stranu pribudla aj modrá farba. V roku 1996 sa z dvojtyždenníka stáva týždenník. Vydavateľstvo prijalo prvého zamest-

nanca a vzhľadom na ekonomickú situáciu požiadalo o pomoc samosprávy, mnohé pomohli. Tlač prešla do Dolného Kubína. Rok 1999 priniesol do redakcie veľa zmien. Štvorčlenný tím píše články, robí sadzbu, osvit, zhotovuje kovolisty, noviny tlačí, skladá aj rozváža po regióne. V júli sa Naša Orava stala súčasťou Petis Press, a.s. Bratislava. V auguste noviny zväčšujú formát a výrazne sa rozširuje obsah. Rok na to sa zjednotila hlavica novín a týždenník sa vydáva s nadtitulom Noviny Slovenska. Názov Naša Orava však ostáva. Rok 2004 im priniesol 2. miesto v 1. ročníku celoslovenskej súťaže obecných, mestských, regionálnych kultúrno informačných novín a časopisov. K 1. máju sa noviny spájajú s týždenníkom Orava/Biela Orava. Vydavateľstvo Petis Press zjednocuje názvy svojich titulov. MY v hlavíčke má znamenať jednotu aj silu, ale aj súdržnosť rodiny tvorcov a čitateľov týchto novín. V roku 2010 sa novou šéfredaktorkou stáva Lýdia Vojtašáková, ktorá noviny vedie úspešne až dodnes. Dnes si už tieto noviny môžete prečítať aj na webe či zdieľať články na facebooku.

Čo povie, poriadny vývoj v priebehu dvadsiatich rokov! Domov sme odchádzali s myšlienkami, ako vylepšiť naše noviny, školské. V ruke sme si odnášali MY Oravské noviny, listovali v nich a uvažovali, ktoré rubriky by sme mohli „skopírovať“ do nášho Úsmevu a ktoré zas vylepšiť. Veríme, že aj tie naše sa takto budú zlepšovať.

Anton Kutlák, 9.B

ŠKOLA V PRÍRODE

My deti z 3.A sme posledný týždeň školského roku 2016/17 strávili v Škole v prírode v Terchovej.

Veľmi sme sa na pobyt tešili, no po príchode tam sme zistili, že prvé hodiny a dni nebudú jednodu-

ché. Mnohí totiž neboli ešte nikdy tak dlho preč bez rodičov a súrodencov. Zvykli sme si však rýchlo,

Na vrchu Chleb

lebo program bol skvelý. Užili sme si turistiku na vrch Chleb. Vietor tu fúkal tak silno, že mojej spolužiačke a spolužiakovi odľúkol šiltovky. Povožili sme sa aj v terčovskom vláčiku. Tu nám pán sprievodca porozprával o legendárnom Jurovi Jánošíkovi. Prešli sme aj Jánošíkove diery a vychutnali si šum a kvapky ich vodopádov. Krásnu

prírodu Vrátnej doliny sme si vychutnali aj z výšky lanovky. Jazda na nej bola paráda. Zdalo sa nám, že hore ide veľmi pomaly a dolu zas rýchlo. Týždeň ubehol ako voda. Posledný deň sme všetci dostali koncoročné vysvedčenia a tešili sa domov hrdí na to, že sme zvládli týždeň bez rodiny.

Anetka Pindjaková, 4.A

DEŇ PLNÝ HIER A ZÁBAVY

MDD – Tak túto skratku poznajú veľmi dobre veľkí i malí. Je to medzinárodný deň detí. Aj ten tohtoročný sme výborne oslávili.

O program a zábavu sa postarali naši deviataci. Tí si pre nás na futbalovom ihrisku pripravili bohatý program. Mohli sme sa zahrať rôzne športové hry, nechýbalo preťahovanie lanom, chodenie po lane a vtipné disciplíny, v ktorých sme si mohli vyskúšať svoje zručnosti a talent. Medzi také patrili napríklad posúvanie nafúknutého baló-

na či hra s kruhmi. Na svoje si určite prišli aj tvorivé deti. Pod vedením deviatakov si mohli poskladať rôzne veselé origami. Nechýbala ani diskotéka. Zatancovali sme si erko tance a na záver sme sa mohli osviežiť a zamaškrtiť si na dobrotách, ktoré nám zadovážili pani učiteľky z rozpočtu Rady rodičov školy. **Monika Jurášová, 5.A**

ROZLÚČILI SME SA

Naši bývalí deviataci

PRIVÍTALI SME

1.A – triedna p. uč. Jevosová

1.B – triedna p. uč. Mazuráková

MEDZINÁRODNÝ DEŇ RODINY (15. MÁJ)

Aká má byť rodina?

Keď som mala 5 rokov, spadla som z bicykla a rozbila som si koleno.

Prišla som domov s plačom a veľkou bolesťou. Mamka si ma k sebe pritúlila a hovorila: „Neplač, všetko bude dobré.“ Možno sa to zdá čudné, ale tá bolesť zrazu zmizla a ihneď som prestala plakať. Potom prišiel ocko, pofúkal mi koleno a ošetril ho. S úsmevom na tvári sme sa všetci traja išli spolu bicyklovať a ja som sa cítila ako najšťastnejšie dievčatko na svete, hoci aj s rozbíteným kolonom.

Taká by mala byť rodina. Najdeš v nej pomocnú ruku, pochopenie, pomoc, poláskanie, porozumenie.

Nie každý však má to šťastie, aby žil vo fungujúcej rodine. V rodine, ktorá pomôže, keď treba. Rodičia opustia svoje deti. Venujú sa viac práci a iným koníčkom ako svojim blízkym. Ich hodnoty nemajú správne miesto. Mnoho ľudí sa na verejnosti tvári ako úžasná

rodina, ale keď prídu domov, každý sa zavrie do vlastnej izby a žije vo svojom svete. V súčasnosti najčastejšie virtuálnom. Niektoré deti síce majú rodinu, no sú v nej utláčane, šikanované alebo týrané. Nemôžu rozvíjať svoju osobnosť. Keď dospejú, môžu sa z nich stať takí istí ľudia, ako boli ich rodičia.

Podľa mňa v rodine nezáleží na tom, aký veľký je ich účet v banke, aké majú vzdelanie alebo na tom, ako vyzerať. Podstatné je, aby v rodine vládla harmónia, spolunažívanie a sebaúcta. Aby si vedeli pomôcť v kritických situáciách, trávili spolu nádherné chvíle plné lásky. Pretože láska, tá je v rodine najdôležitejšia.

Som veľmi rada, že takú rodinu mám a prajem si, aby to tak bolo aj v iných rodinách.

Bianka Mácsodiová, 6.A

Rodina

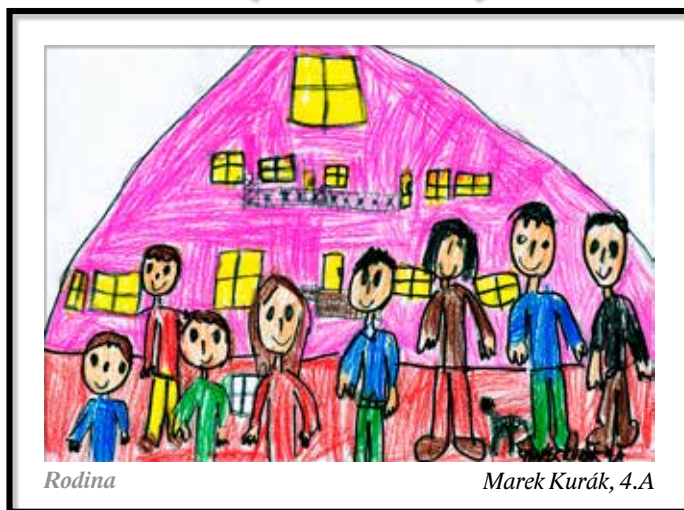
Pre mňa je rodina mama, tatko, sestry, babky, dedko. Ale aj moje tety a strýkovia a tiež moji bratrance a sesternice. Mám veľkú rodinu.

Je to pre mňa šťastie. Často sa navštevujeme, hráme sa spolu, lyžujeme, športujeme. Najradšej mám oslavy. Vtedy sa všetci stretávajú. Jasné, niekedy to medzi nami deťmi škriepi, hlavne keď sa hádame o hračky alebo o to, kto bude prvý.

Raz som mala obdobie, keď som sa nechcela hrať s jedným mojím bratrancom. Stále sme si robili napriek. On hodil kameň, ja tiež. On ma ťapol, ja tiež... Postavila som si hrad z piesku, hneď mi ho rozkopali. Boli to pre mňa ťažké chvíle. Neraz som si pomyslela, aby išiel odo mňa ďaleko preč. Raz sa to však stalo.

Prestahoval sa naozaj ďaleko. Najprv mi to nevadilo. Konečne som sa mohla prechádzať po vonku a nemusela sa báť, čo sa mi zas príhodi zlé. Ale moja radosť netrvala dlho. Pristihla som sa, že mi je za ním smutno. Aj keď je nás veľa a vždy sa mám s kým hrať, začal mi chýbať. To, že ho mám rada, som si uvedomila až vtedy, keď odišiel. Hanbila som sa za svoje neláskavé správanie voči nemu. Teraz sa teším na každé prázdniny. Vtedy sme opäť spolu, hráme sa, šantíme, chodíme do lesa na huby.

Nina Kolčáková, 5.A

Rodina

Marek Kurák, 4.A

U nás doma

V našom dome je nás päť, spočítala som to hneď.

Tatinko a maminka, dve sestry a ja, Ninka.

Tatinko, to môj macinko.

Sadnem na jeho kolienko, veselo si zaspievame, i vážne porozprávame.

Mamka mi desiatu každé ráno chystá, že výborne deň v škole zvládnem, je si istá. O mňa i sestričky sa výborne stará, keď niečo vyvedieme s láskou nás kára.

Dedka a dve babky mám, často ich k nám pozývam. Uvarim im kavičku, k tomu sladkosť maličkú.

Vždy veľkú radosť mám, keď sa so všetkými hrám. Kničky spolu čítame, aj lego si skladáme.

Keď nejaký sviatok máme, tortičku si nachystáme. Pozveme aj ujov, tety, tí privedú svoje deti.

Janko, Ďurko, malá Adka, už prišla i teta Maťka. Vždy nás je plný dom, počuť nás až k susedom. Veselo sa zabávame, to preto, že sa radi máme.

**Nina Kolčáková, 5.A,
1. miesto v okresnom kole
literárnej súťaže Majáčik**

Milujeme folklór?

Na slovenčine sme si mali vybrať tému, s ktorou by sme chceli pracovať a vytvoriť z nej projekt. Vybrali sme si folklór. Je spojený s veselostou, tancom, spevom, našimi predkami.

Čím ďalej sa teší väčšej popularite a očaruje malých i veľkých. Jeho prvky sa premietajú do módy, modernej hudby, stáva sa životným štýlom. Len nedávno sme mohli byť svedkami úspešnej televíznej šou Zem spieva, v ktorej sa mohli prezentovať folkloristi z každej časti Slovenska. Keď vyjdete na ulicu či do obchodu s oblečením, nemôžete si nevšimnúť moderné kúsky oblečenia doplnené krásnymi výšivkami a vzormi, ktorými sa kedysi odlišovali kroje našich regiónov. Folklór patrí na Slovensku medzi najväčšiu pýchu krajiny. Každá oblasť, mesto, dedina, obec má svoj vlastný charakter a svoj vlastný folklór – kroje, hudbu, piesne, architektúru, zvyky, tradície, tance a nárečie. Na prezentáciu folklórnych zvy-

kov jednotlivých regiónov sú na viacerých miestach Slovenska usporadúvané folklórne festivaly.

Najväčšie festivaly na Slovensku sú vo Východnej, Myjave a Detve. No nezaostáva ani naša obec. Tento rok sa už konal 25. ročník Folklórneho festivalu pod Pilskom Babou horou. Vystupovali tu aj folkloristi zo Sihelného. V obci máme niekoľko ľudových skupín. Medzi ne patrí aj náš detský súbor Sihelček, ktorý počas svojho pôsobenia získal niekoľko ocenení.

Folklór je spojený so srdcom. Treba spievať srdcom, tancovať srdcom a aj robiť všetko srdcom. Tak to robia aj naši folkloristi z obce, a tak to robila aj Rusnáková, prababka našej spolužiačky Kristíny Kurákovovej, ktorá nám priblížila jej život v objatí folklóru.

M. Ďjubeková, K. Sivoňová, 8.B

Večerná modlitba jedného z dnešných detí

facebook.com/DigitalnyDetox

Drahý Ježiš,
dnes Ťa chcem poprosiť o jednu zvláštnu vec.
Dovoľ mi stať sa televízorom.
Chcel by som sa cítiť tak, ako sa cíti televízor u nás.
Mať špeciálne miesto úplne pre seba
a zhromažďovať okolo seba celú rodinu.
Chcel by som byť' brány vážne, keď hovorím,
byť' v centre pozornosti...
byť' vypočutý všetkými bez prerušovania.
Chcel by som, aby sa o mňa starali tak,
ako sa starajú o televízor, keď sa v ňom niečo pokazí.
Chcel by som byť' blízko môjho otca, keď sa vracia z práce,
aj keď je unavený.
A aby ma moja mama hľadala, keď sa cíti sama a smutná.
A aby moji bratia zanechávali loptu,
lebo chcu byť' so mnou,
a aby som mohol rozosmievať všetkých, aj nechtiac.
Aké by to bolo dobré, keby zanechali všetko,
aby so mnou boli aspoň chvíľku.
Ježiš, neprosím Ťa o veľa.
Dobrá noc, Pane...

(Julia Szwarc, Rybicki Napolikromenej 2/2002)

MOJA PRABABKA, MÔJ VZOR

Anna Rusnáková, moja prababka z Oravskej Polhory, je pre mňa veľkým vzorom. Hoci som nemala tú česť osobne ju poznať, dalo by sa povedať, že máme niečo spoločné. Máme radi folklór a s láskou sa mu venujeme. Vždy s nadšením počúvam dedka, keď rozpráva o jej živote a ešte radšej počúvam nahrávky s jej piesňami.

Narodila sa v roku 1936 v Oravskej Polhore. V roku 1957 sa šťastne vydala za Štefana Rusnáka, s ktorým mali 8 detí.

Babička spievala goralské piesne. Už v detstve začala účinkovať vo folklórnej skupine Polhoranka. Tam ostala až do svojej smrti. Mala veľmi hrubý a čistý hlas, s ktorým vyhrala mnoho súťaží. Vyhrala aj 2. miesto v súťaži Zla-

tý páv v Maďarsku. O prababke bol natočený film Spievala by hlasom, v ktorom spieva ale aj opisuje svoj život, ktorý nebol vždy ľahký.

V posledných rokoch svojho života sa venovala práci s detským folklórnym súborom z Oravskej Polhory. Vždy vracievala, že spev nie je len o talente ale spev je o láske a cíte. Babička nás opustila v roku 1992.

Hoci už pri nás nie je, ur-

číte by bola na mňa veľmi hrdá, lebo pokračujem v tom, čo ona začala. Zo srdca spievam

a tancujem vo folklórnej skupine a šírim naše tradície.

Kristína Kuráková, 8.B

Bude z nej raz spisovateľka?

Ninka Kolčáková je vynikajúca žiačka 5.A. V minulom školskom roku sa jej veľmi darilo v literárnych súťažiach. Vyhrávala samé prvé miesta. Dve prvé miesta získala v okresnej literárnej súťaži Literárny majáček a ďalšie dve vyhrala v celoslovenských súťažiach, v Poetickom Púchove a v súťaži Villa Zerna. Vyhodnotenia súťaže Villa Zerna sa zúčastnila osobne a v Hornom Srní si prevzala cenu za prvé miesto v poézii. Ako to prebiehalo a aké mala pri tom pocity, sme sa jej opýtali.

Kedy si začala tvoriť prvé texty? Kto objavil tvoj talent?

• Babka mi rozprávala, že keď som bola malá, už vtedy som vymýšľala rôzne rečňovanky a básničky. Hrala som na klavíri a spievala si ich. Potom rada hrávam so sestrou divadielka pre rodičov. Scenáre tiež vymýšľam ja. V 4. ročníku som sa prihlásila na žurnalistický krúžok a zistila som, že písanie ma naozaj baví. Raz som na krúžok priniesla básničku o jari. Zaujalo to pani učiteľku Kutlákovú, kázala mi ju vylepšiť a poslala ju na súťaž. Takže ona objavila môj talent.

Na vyhodnotení súťaže v Hornom Srní si bola osobne. Čo sa ti najviac páčilo, čo ťa zaujalo?

• Po príchode do Horného Srnia na nás čakal bohatý program. Privítal nás Matko a Kubko so svojimi ovečkami. Následne ma zaujali rôzne príbehy, ktoré boli spracované do malého divadielka. Najviac ma zaujalo krátke divadielko o vtipnom doktorovi. Nasledovalo odovzdávanie cien. Porota ma veľmi pochválila a zažrela mi veľa úspechov do budúcnosti. Potom nasledovalo malé občerstvenie. Priniesla som si odtiaľ diplom, zborník, v ktorom

rom bola napísaná moja básnička a množstvo iných darčiek.

Opíš nám, aké si mala pocity?

• Večer pred prevzatím ceny som vôbec nemohla zaspáť. Predstavovala som si, aké to tam asi bude. Mala som trochu aj strach. No keď sme tam prišli, vládla tam príjemná atmosféra. Cítila som sa tam veľmi príjemne. Hlavne keď ma všetci chválili a povzbudzovali k ďalšiemu písaniu.

O čom najradšej píšeš?

• Záleží od situácie a od témy, ktorá je súťažne vyhlásená. Rada píšem o rodine, o zvieratkách. Niekedy dostanem jednoducho nápad a to hocičo potrebujem

jem dať na papier. Väčšinou píšem básničky, no keď som vyhrala 1. miesto za miestnu povesť, povzbudilo ma to a určite sa budem viac venovať aj próze.

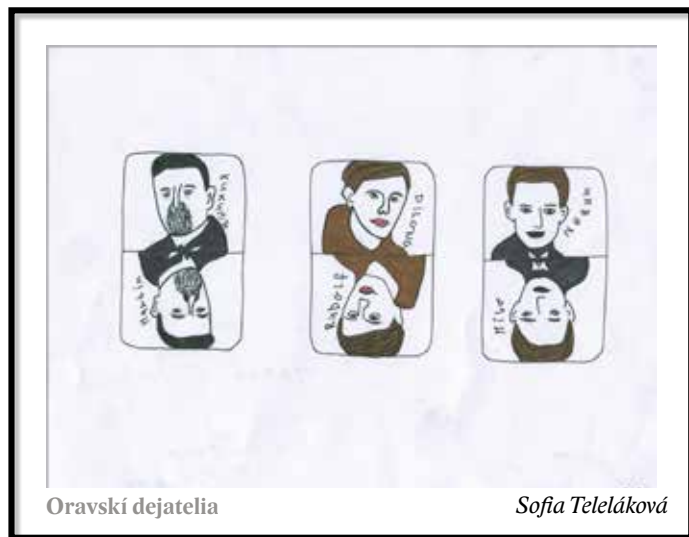
Tvorila si aj cez prázdniny? Máš nejaké nové práce?

• Cez prázdniny som predovšetkým oddychovala, no zopár veršikov som vytvorila. Treba ich dotvoriť a uvidíme, čo na ne povie pani učiteľka.

Chcela by si raz byť spisovateľkou?

• Nad tým som veru ešte nerozmýšľala. Uvidíme, ako mi písanie pôjde ďalej.

Zuzana Vonšáková 5.A

Chrobák Bruk

Zelená lúka, XX. YW. HMYZ

Ahoj kamaráti!

Volám sa Bruk a som chrobák. Obyčajný chrobáček, ktorý má len pár mesiacov a žije na Zelenej lúke pri malej lesnej chatke.

Vždy som túžil bývať s ľuďmi, pretože som mal pocit, že si ma ako chrobáka nik nevšima, každý ma ponižuje, uráža. A to len preto, že som malý a som potravou väčších a smelších živočíchov. Takže celý svoj život som len trpcol a čakal, kedy ma niekto zožerie.

Mal som už dosť ponižovania. Dovoľ som sa o lesnej schôdzi hmyzu a rozhodol som sa, že tam pôjdem i ja a prehovorím.

Ani neviem, ako som medzi toľkým drobizgom nabral sil a odvahu, no hrdo som prehlásil, že z lúky odchádzam. Idem do sveta!

Vybral som sa hneď. Blúdil som dlho-predlho. Možno i deň či dva. Brodil som sa medzi zeleňou, kamením i čečinou, keď sa zrazu môj zrak spojil so zrakom človeka a ja som sa ocitol v niečom úplne tmavom. Vraj sa to volalo krabica. Niesol ma v nej dlho. Hádzalo to so mnou zo strany na stranu. Chvilami som myslel, že je už po mne, no i tak som nestrácal nádej a mal veľké očakávania.

Svetlo. Vau, môj nový domov, terárium! Ušité pre mňa ako na mieru. Priatelia, poviem vám, nikdy som nebol šťastnejší. Žil som si ako kráľ. Ten človek ma krmil, trénoval so mnou hocijaké kúsky, hral sa so mnou, jednoducho, správal sa ku mne, akoby som bol preňho všetkým. Žil som si naozaj ako v raji, až na to, že som bol sám. Viem, mal som predsa človeka, no ten mi nerozumel tak, ako moji druhovia na Zelenej lúke. Nemal som sa s kým porozprávať. Keď som sa rozbehol, narazil som do skla, začala mi chýbať voľnosť. Bol som znudený a už ma ani nebavilo chodiť pomedzi prsty človeka. Kedysi to bola moja najobľúbenejšia hra. Ba dokonca som prestal aj jesť. Čo ako sa človek snažil, bol som smutnejší a smutnejší. Chcel som jediné, vrátiť sa domov.

Ráno som sa zobudil na lúke. Bol som doma, v skutočnom domove. Môj ľudský priateľ vycítil, že terárium nie je nič pre mňa. Trvalo mi celý deň, kým som našiel svojich kamarátov, no potom sme sa rozprávali, jedli a pili až do noci.

Kamaráti moji, poviem Vám, vtedy som zistil, že život chrobáka obklopeného svojimi druhmi na veľkej lúke je super.

S pozdravom Váš chrobák Bruk!

Jakub Vonšák, 8.B

SIHELNIANSKE POVESTI (alebo nemohlo to byť aj tak?)

BODLIAKY v našom erbe

Nedaleko našej obce Sihelné sú ďalšie hornooravské obce, ktorých história je však omnoho staršia než tá naša. Práve v susednej obci Rabča žili traja bratia Nováčikovci a tým sa v roku 1629 pripisuje založenie našej obce.

V rodine Nováčikovcov v Rabči to nebolo vždy jednoduché a ružové. I na túto rodinu dolahla bieda, hlad a starosti o prežitie. Polia tu neboli veľmi úrodné. Nie vždy sa urodilo toľko, aby bolo i pre rodinu, i pre pánov na Oravský hrad dosť. Namiesto toho, aby bratia v ťažkých chvíľach držali pokope a snažili sa pomáhať otcovi s gazdovkou, povadili sa a pohnevali na smrť. Všetkým sa čohosi máli, každý každého obviňoval z neúspešnej gazdovky. Darma sa ich otec snažil zmieriť. Darma im vysvetľoval, že len keď spolu budú držať, môžu čosi dosiahnuť. Darma mať plakala, keď sa pohnevani rozhodli odísť z otcovského do sveta.

Vybrali sa každý inou stranou. Jano išiel na Dolniaky, Juraj vychodze od svojho rodného domca. A Matej, ten na sever, pod Pilsko, kde sa dnes rozprestiera naša dedinka.

Keď tu prišiel, zaujali ho rozľahlé lúky porastené vysokým hustým bodlačím. Jakživ také nevidel. Na niektorých miestach sa medzi ne nedalo ani vstúpiť. Pichali a nedovolili nikomu narušiť ich územie.

Sadol si Matej tesne pod lesom a sledoval tú tajuplnú bodlačinu. Čosi ho k nej neuveriteľne priťahovalo, čosi zas odrádzalo a navrávalo, že je čistý blázon, ak tu chce ostať.

Vzal sekerku, ktorú mu dal ta-

29. 7. 1999 Unikátny bodliak na Sihelskom hrádku

FOTO V. BRIS

to na obranu a začal ich sekať. Keď už mal hodný kus zosekaný a deň sa chýlil ku svojmu koncu, spokojný si z čečiny urobil malý príbytok, umyl doráňané ruky v potôčku a unavený zaspal. Ráno však ostal prevkapaný. Všetky posekané bodliaky rástli nanovo. To sa opakovalo i na druhý, i na tretí deň.

„Čo sú to len za čary? Čo je to za zvláštne bodlačie, čo nocou dorastá?“ sedel a dumal pod vrškom.

Clivota i zúfalstvo pochytili Mateja. Vzal si svoj batôžtek, sekerku a hybaj domov.

Doma sa mu všetci potešili. I bratia, lebo ani tí vo svete šťastia nenašli, a tak sa vrátili domov.

Matej im však porozprával, čo

čudesné zažil hore pod Pilskom. O bodliakoch, čo stále dorastajú, sa nikomu nechcelo veriť. Všetci si mysleli, že sa pobláznil, že si vymýšľa.

Na druhé ráno sa však i Juraj rozhodol navštíviť to zvláštne miesto. Vychystal sa skoro ráno a ani nikomu nedal vedieť, kde ide. Aj on zažil to, čo jeho brat. Udivený sa vrátil domov a priznal, že Matej hovoril pravdu.

Akože inak i najmladší Jano bol zvedavý na ten div. Uprosil svojich bratov, aby ho zobrali na to čudné miesto.

Vybrali sa teda všetci traja spolu. Na obrovskú bodlačinu lúku dorazili podvečer. Zobrali sekerky

a začali rúbať. Nevyťali veľa. Všetci načo by sa namáhali, keď bodliaky určite dorastú! Lahli si na okraj leša a zaspali. Ráno, keď ich zobudili slnečné lúče, neverili vlastným očiam. Bodliaky ležali posekané na zemi. Jano sa hneď na bratov ohradil, že si z neho robia srandu, no len čo videl ich udivené tváre, zistil, že by im krivdil. Schytili všetci traja sekerky a ťali, čo im sily stačili. Bodliaky nenarástli ani na druhý, ani na tretí deň. Mládenci oslobodili od bodliakov celé lúky. Pri práci pochopili, že ich úspech spočíval v tom, že pri práci držali spolu. To bolo lúčnym tajomstvom, ktorým premožli bodliaky.

Lúky potom zorali a zúrodnili. Matej a Juraj si tu postavili domy a založili rodiny, dedinu. Najmladší Jano sa vrátil k rodičom do Rabče, lebo tí zostáli a potrebovali opateru.

Aj dnes sa ešte kde-tu na lúkach nájde veľký bodliak. Je ich už málo. Dodnes však platí, že ľudia žijúci na týchto lúkach si svorne pomáhajú. A aby na to nezabudli, vložili si bodliak i do svojho erbu.

**Jakub Chudiak, 8.B,
1. miesto v celoslovenskej
súťaži Budimírske studničky**

PRAMIEŇ V PILSKU

Pod Pilskom raz žila chudobná vdova Johana s dcérou. Zle sa im žilo odvtedy, čo im hora otca vzala. Zomrel, keď ho pri ťažkej lesnej robote privalil strom. Často Johana na horu nadávala, že jej muža vzala. Hlavne vtedy, keď nemali ani do úst čo vložiť. V lete sa však ženy mali lepšie. Zabehli do hory a hladné žalúdky zasýtili čučoriedkami, malinami a i húb na polievku nazbierali.

Raz takto Johana odbehla s malou mištičkou do lesa, aby si nazbierala lesných plodov. Zrazu v húštine zazrela svetielko. Pristúpila k nemu bližšie a len čo sa ho chcela dotknúť, zmizlo a objavilo sa ďalej. Takto ju svetielko priviedlo na lúku, na ktorej tancovali víly. Toľko krásy žena ešte nikdy nevidela. Krásne šaty, dlhé vlasy a ich ladné pohyby jej nedali odtrhnúť z nich oči. Zrazu si ju jedna z víl všimla. Pristú-

pila k nej a spytuje sa: „Potrebuješ pomoc?“ Johana nevedela slova vyrieť. Horko-ťažko vykukla, že sú s dcérou hladné a že prišla len trošku čučoriedok nazbierať.

Víla sa usmiala, vzala jej misku a čosi čudné začala do nej šepkať. Po chvíli jej ju vrátila so slovami: „Odteraz ti táto miska vždy dá také jedlo, na aké si pomyslíš. A teraz sa spokojne vráť domov. Všetko sa na dobré obráti.“

Víly zmizli a na mieste, kde tancovali, začal vyvierť prameň, ktorý sa zmenil na potôčik. Žena nevedela, či sníva, či je to skutočnosť a vzala nohy na plec. Bežala, čo jej sily stačili, rovno domov ku dcére. A potôčik za ňou.

Doma všetko vyrozprávala a s dcérou misku vyskúšali. Fungovala výborne. Od tej doby už nemuseli znášať biedu a hlad. Mali čo jesť i piť, lebo potôčik im tiekol rovno po-

pred chalúpku. Dcéra sa onedlho dobre vydala a s mužom, deťmi i svojou materou šťastne nažívali. Len miska sa im kdesi podela. No nesmútili za ňou. Manželove šikovné ruky dokázali rodinu vyživiť. A voda, tá zostala. Dodnes tečie do dediny. Prameň spod Pilského zásobujú vodou celú našu obec.

**Monika Jurášová, 5.A,
2. miesto v okresnej
literárnej súťaži Majáček**

NAŠE NAJ... Včielky, včely, včeličky Medobranie – (2. časť)

V minulom čísle časopisu sme pre vás založili novú rubriku o včelách. Navštívili sme pána Milana Guru a ten nám porozprával, ako sa treba o včely starať na jar. Naše ďalšie kroky viedli ku pánovi Martinovi Vronkovi, ktorý je tiež vášnivým včelárom. Tento raz sme sa zamerali na stáčanie medu. Bola to u nich naozaj veľká rodinná udalosť, z ktorej mali všetci radosť.

Rozhodli sme sa teda, aby nám o tejto udalosti napísal pár riadkov jeho syn Adam, žiak 8.B triedy.

– red

Odviečkovanie plastov a ich vkladanie do medometu

Takto vyzerajú zaviečkované plásty

Deň, na ktorý sa vždy teším

Na prázdniny sa samozrejme teší každý školák. Môžeme byť dlho vonku, hrať sa a nemáme školské povinnosti. Ja sa na prázdniny teším ešte pre jednu vec. S otcom totiž stácame med. Je to taká malá alchymia a zároveň aj veľká rodinná udalosť.

Med získavame z plástov od včiel. Šikovné robotnice nanosia do nich nektár. Ten keď dozrie, včely ho zaviečkujú a to je náznak, že ho z plástov treba vybrať-vytočiť.

Oco prinesie plásty z včelína. Tie treba špeciálne očistiť odviečkovacími vidličkami. To, čo sme z plástov odstránili-viečka, dávame do misky a s radosťou z nich vymuľkávame med. Je to veľmi zdravé. Očistené plásty dáme do medometu a stácame. Väčšinou to robím ja, no dlho sa pri medomete neohrejmem, lebo stáča-

nie si chcu vyskúšať aj iné deti a pozorovatelia tejto udalosti. Keď vytočíme jednu stranu plástu, plást otočíme a pokračujem na druhej strane. Po vytočení všetkých plástov sa medomet otvorí, dá sa podneť hrniec, do ktorého bude med stekať. Pri vytekaní treba med precediť. Čistučky a voňavý medík potom dáme do fľaš. Oco sa každému pomocníkovi odvdáči fľaštičkou medu a nezabudne pripomenúť: „Keď ho budete na Vianoce natierať na oblátky v dobrom na nás spomínajte.“ Adam Vronka, 8.B

VYTÁČANIE MEDU. Tento rok si to vyskúšal aj môj malý bratranec.

Varíme s Úsmevom

Mrkvíčková polievka

Úroda je pozbieraná, prázdniny sa skončili a deti už bežia do školy. Zo školy prídu hladné. A čo teraz?

Kedže ešte rastú, potrebujú niečo zdravé a plné vitamínov. No deti nejedia hocičo. A preto sme pre vás pripravili recept na zdravú a zároveň veľmi chutnú polievku, ktorej príprava zaberie málo času. Zvládnete ju i vy, máli čitatelia.

Je pripravená z mrkvičky, ktorá obsahuje vitamíny B, C, E, H. Táto polievka posilní, zasýti a určite si budete chcieť dať ďalšiu porciu.

Potrebujeme: mrkvu, olej, soľ, korenie, mrveničku alebo ľubovoľné cestoviny, bylinky (podľa chuti).

1. Pripravíme si všetky suroviny.

2. Očistíme a nahrubo nastrúhame mrkvu.

3. Na troške oleja ju opražíme a potom zalejeme vriacou vodou.

4. Pridáme väčšiu hrst cestovín a povaríme 10 – 20 min. Nasekáme si bylinky a pridáme do hotovej polievky.

PRAJEME VÁM DOBRÚ CHUŤ.
Diana Kutláková, 8. A

5. Ako prílohu si môžeme spraviť chlieb obalený vo vajci a vyprážaný v oleji.

Vytočený med treba precediť

HOTOVÝ MEDÍK

ZÁCHRANA PRIATELSTVA

Neviem prečo, no mojím najväčším nepriateľom bola vždy tma. Bála som sa jej od malička. Len pár mesiacov dozadu by ma potme a samú nikto vonku nedostal. Tma bola pre mňa najväčšia autorita. Dokonca ešte aj keď som bola v tme s niekým, dokázala som sa báť.

S príchodom letných mesiacov sa to vo mne ale zmenilo. S kamarátkami sme čoraz častejšie vysedávali na lavičke za domom a sledovali západ Slnka. Vychutnávali sme si jeho teplé lúče, debatovali sme o škole, muzike a aj o chlapcoch. Veľa sme sa smiali a často si púšťali najnovšie hity či vtipné videá. No vždy, keď sa začalo stmievať sme sa rozišli.

Raz sme sa tu takto stretli s mojou najlepšou kamarátkou Simonou. Začali sme vášnivo diskutovať na tému

škola. Aj keď boli prázdniny moje spomienky sa vrátili ku sporu, ktorý som mala s Dášou. Tá ma totiž natrela, keď som odpisovala na písomke z matiky a ja som jej to akosi nevedela odpustiť. Začala som ju nepekne ohovárať a Simone sa to nepáčilo. Jasne mi dala najavo, že som podvádzala, hoci som nemusela.

„Aj keď si sa poriadne neučila, určite by si to dala aspoň na trojku,“ skonštatovala Simone.

„Dáša sa len bránila, keď ju učka upodozrievala a povedala pravdu. Nemôžeš sa na ňu dokončne hnevať. Ty by si určite urobila to isté,“ bránila ju Simone, „konečne jej už odpusť.“

Do mňa akoby vošlo sto čertov a pobúrenie som sa na Simonu rozkričala, pretože ju zastáva. Začala som ako nepríčetná vyťahovať ďalšie skutočnosti a fakty, ktorými som sa chcela stočostoj obhájiť.

Simona videla, že to so mnou nemá zmysel ďalej rozoberať. Postavila sa, vzala svoj mobil z lavičky a odišla.

Ja som sa tiež nahnevane otočila na päte a pobrala sa spať.

Lenže akosi to nešlo. Prevracala som sa v posteli a hlavou mi vírili myšlienky o dnešnom rozhovore. Keď sa mi to v hlave ukludnilo, uvedomila som si, že Sima mala pravdu. Vždy má pravdu. Je moja najlepšia priateľka a chce mi len to najlepšie. Lenže ostane ňou aj naďalej, keď som sa takto správala?

Vzala som do ruky mobil a vytukala jej číslo. Nič. Nedostupná. Čo teraz? Znova. Nedostupná.

„Ráno je múdrejšie večera,“ pomyslela som si a otočila sa na druhý bok. Zavrela som oči a čakala, kedy ma navštívia pekné sny. No sny nepričádzali.

Vonku bola tma, hodiny ukazovali jedenásť a mne napadlo navštíviť Simu a ospravedlniť sa. Lenže čo môj strach? Je načase ho prekonať. Nestojí mi predsa za to, aby som prišla o moju najlepšiu priateľku.

Hodila som na seba staré tepláky a hybaj o dve ulice ďalej, ku domu, v ktorom bývala Simone. V jej izbe sa už nesvietilo. Našla som nejaké kamienky a začala hádzať do jej okna. Ani si neviete predstaviť, akú úľavu som pocítila, keď sa v jej izbe rozsvietilo. Simone vyukla z okna a ja som ju zavolať von. Tam som sa jej ospravedlnila a priznala, že mala pravdu. A vtedy sa rozsvietilo aj v mojom srdci.

Domov som sa vracala úplne pokojná. Ani som si neuvedomovala, že všade naokolo je tma. Asi to bude tým, že keď je svetlo v srdci, svieti aj všade navôkol.

Natália Fernézová,
2. miesto v okresnej
literárnej súťaži Majáčík

POZOR!!! AJ V TOMTO ŠKOLSKOM ROKU SEPARUJEME!!!

Tetrapaky, plechovky, papier, elektrospotrebiče, baterky

môžeš priniesť do školy

na vyhradené miesta, prípadne triednym učiteľom!!!

NAJLEPŠÍCH „ZBERAČOV“ ČAKÁ OPÄŤ NA KONCI ŠKOLSKÉHO ROKA ODMENA!!!

OBEC JE ZAS ČISTEJŠIA

DEŇ ZEME je 22. apríla. Každý rok sa snažíme pripomenúť si tento sviatok zberom železa.

Tohtoročný apríl nám to však nedovolil. Zber železa sme preto presunuli na 15. mája.

Na stanovištiach rozmiestnených po celej dedine nás čakali pa-

ni učiteľky. Tie si zapisovali, koľko železa sme doniesli.

Najusilovnejších „zberačov“ potom vymenovala pani riaditeľka v školskom rozhlasu a udeli-

la im odmenu. No odmenení sme však všetci.

Našou odmenou je totiž čistejšia obec a v takej sa predsa lepšie žije.

Staré železo patrí do zberu starého železa. Preto si ho odložte a v apríli sme tu zas. Radi ho zbierame a dáme tam, kde patrí.

Natália Pientáková, 5.A

Očarujúca príroda

Príroda už okúzliť ľudské oko a stále viac vábi všetko vôkol.

Čisté a priehľadné jazierko, v ktorom sa odráža jas slnka a ligot hviezd sa skamarátilo s nejdňm kamienkom, kvetinkou, rybkami ba dokonca i s okolitými domami. Okolo jazierka je mnoho kvetov, ktoré krásne rozváňajú všade navôkol. Vábia všetky oči, aby sa prišli na ich krásu pozrieť

a obdivovať ich. Pyšne týčiace sa stromy na každého dozerajú a čakajú, či si niekto pod ich vetvami neoddychnie, a tak zabudne na všetky starosti. A domy? Tie len pozerajú z diaľky na krásne jazierko, počúvajú smiech okolo a snívajú o tom, aby boli bližšie a radovali sa spolu s jazierkom, kvet-

mi. V jazierku rezko pláva jedna rybka, a tá sa hrá so svojimi sestričkami od rána do večera. Stmieva sa. Na prírodu padá súmrak, obloha má krásnu modrastú farbu a obláčky vyzerajú sťa veľká huňatá perina. Všetci sa chystajú spať, aby sa mohli ráno zase spolu hrať a zabávať.

Príroda ma očarila svojou krásou, nádherou, harmóniou a čistotou.

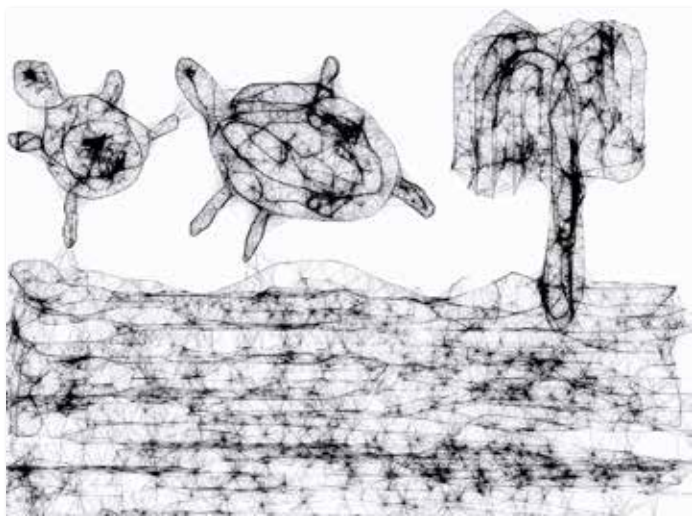
Teraz už zreteľnejšie chápem, že by sme sa mali snažiť vážiť si prírodu, aby v nej našiel pokoj každý človek.

Bianka Macsodiová, 5.A

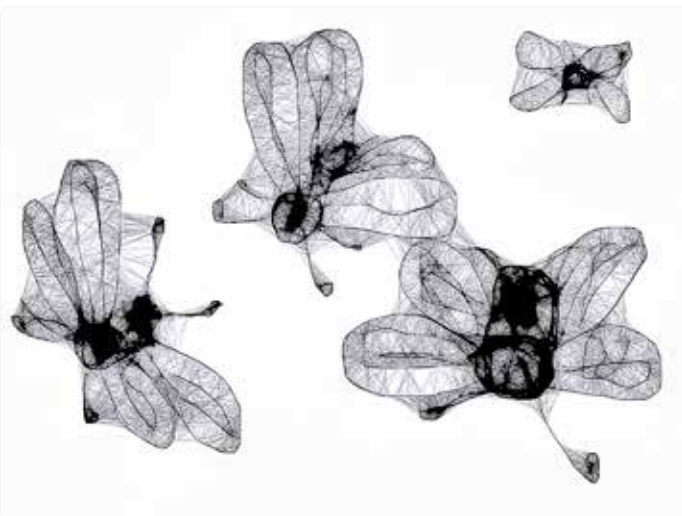

Jakub Luscoň, 6. B

Z VÝTVARNEJ TVORBY NAŠICH ŽIAKOV

Kristína Kuráková

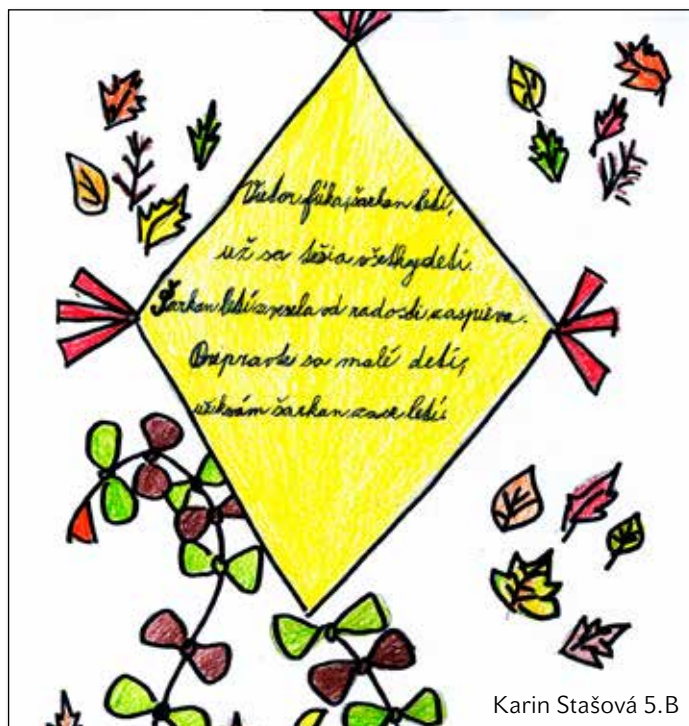
Kristína Kuráková

Miroslava Stašová

Tomáš Tarčák

KRESLENÉ VTIPY

OSEMSMEROVKA

L	A	L	E	V	S	D	Z	A	Ť	Á	M	A	M	P
A	E	T	E	B	E	E	Á	U	N	Ž	E	K	U	O
K	Í	V	M	V	Ď	Ň	B	L	A	D	S	S	B	T
T	O	K	I	O	N	D	A	L	CH	E	T	Á	E	R
J	I	H	S	U	S	V	V	S	I	S	O	L	E	E
Č	Í	S	L	O	O	F	A	T	E	U	Á	P	P	B
N	F	A	R	E	B	N	É	L	I	S	T	Y	R	O
J	E	D	N	O	T	K	A	R	N	ô	Ž	E	Í	V
P	Á	S	K	A	Y	D	O	H	A	J	L	T	B	A
Č	A	R	O	V	N	É	O	B	D	O	B	I	E	Ť
R	O	D	O	B	R	E	M	E	D	V	E	Ď	H	
Á	D	Ú	R	O	D	A	N	I	D	O	R	N	Y	S
D	D	H	O	V	O	R	Í	M	O	Á	L	O	K	Š
I	Y	Z	A	T	V	O	R	E	N	É	Ž	S	A	D
O	CH	L	A	D	E	N	I	E	R	M	E	Ď	O	K

FAREBNÉ LISTY, DÁŽĎ, SAD, ATMOSFÉRA, ÚRODA, OCHLADENIE, ČAROVNÉ OBDOBIE, ODDYCH, SYN, CHLADNO, ŠKOLA, ZÁBAVA, ZAŤ, PRÍBEH, JAHODY, DOLE, MEDVEDE, TOKIO, POTREBOVAŤ, RÁDIO, IDOL, RODINA, MEĎ, ZATVORENÉ, STÁLE, REP, JEDNOTKA, DEŇ, NEOVALNÁ, VELA, LAK, HOVORÍM, LÁSKA, SUSHI, SUSED, ČÍSLO, DOBRE, TEBE, MESTO, BUM, LEV, SEĎ, PÁSKA, NÔŽ.

Diana Kutláková, 8.A

